

Avstrija in Rusija se zavzemata za močno in neodvisno Bolgarijo.

SITUACIJA JE DOSEDAJ ŠE NEIZPREMENJENA. NOV POSLANIK, RUMUNSKA JE PREDLAGALA SRBIJI IN GRŠKI, DA NAJ PRENEHA S SOVRAŽNOSTMI. BOLGARSKA BO PRECEJ OŠKODOVANA MIROVNA KONFERENCA V BUKAREŠTU. TEKOM DVEH DNI SE BO SKLENIL V NIŠU PREMIRJE. PROŠNJA ZA POMOČ. NAVDUŠENO PREBIVALSTVO V DRINOPOLJU.

Berolin, Nemčija, 23. julija. — Novice o zopetnem zavzetju Drinopolja je sprejelo tukajšnje časopisje s precejšnjo brezbriznostjo. Diplomatični krogi niti ne slutijo, kako se bo končala balkanska kriza.

Vesile bodo še nekaj časa mirvale in čakale nadaljnega razvoja. Faktum je, da se Avstrija in Rusija zavzemata za močno Bolgarijo in jo ne bosta pustili kar tako zlepa razkosati, bodisi od strani Turkov, bodisi od sedanjih zaveznikov.

Dunaj, Avstrija, 23. julija. — Avstro-ogrski poslanik v Petrogradu, grof pl. Thurn-Valsassina, bo iz zdravstvenih razlogov odstopil. Njegov naslednik postane selekcijski šef grof Esterhazy.

Sofija, Bolgarsko, 23. julija. — Rumunski kralj Karol je odgovoril na tretjo brzojavko kralja Ferdinanda, da je rumunska vlada že nasvetovala Grški in Srbiji končati sovražnosti za toliko časa, dokler se ne sklene formalno premirje. Razen tega je Rumunska obljubila, da ne bo na severu ovirala brzojavnega in železniškega prometa.

Ruski car je sporočil kralju Ferdinandu, da sočustvuje s poraženo Bolgarsko, obenem je pa tudi dostavil, da mora biti bolgarska vlada pri sklepanju miru pripravi na vse.

Bolgarska delegacija bo najbrže še koncem tega tedna odpotovala v Bukarešto, kjer se bodo vršila mirovna pogajanja.

Bolgari so vrgli v sredo blizu Kustedila po vročem boju Srbe nazaj.

Vesile so sporočile Bolgarski, da naj se ne briga dosti za ono trško ozemlje, katerega so si Turki zopet osvojili. To vprašanje hočejo baje same rešiti.

London, Anglija, 23. julija. — Nevarnost splošne vojne je od-

Ogenj v Sing Singu je bil uprizen.

Požar, ki je izbruhnil v Sing Singu, je bil v prvi vrsti posledica nevarnosti, ki jo povzročila nevarna eksplozija. V prvih urah je bilo v ognju 150.000 škod, pripisujejo pa ga tudi nevarni komplotu. V prvih urah je bilo v ognju 150.000 škod, pripisujejo pa ga tudi nevarni komplotu. V prvih urah je bilo v ognju 150.000 škod, pripisujejo pa ga tudi nevarni komplotu.

Krasni in brzi parniki
(Avstro-Amerikanerji)
MARTHA WASHINGTON
odpluje v soboto dne 26. julija
Kaiser Franz Josef I.
odpluje v sredo dne 30. julija
večja do Trsta samo 13 dni.
do Trsta ali Reke - - - \$37.00
Cena vozniških listov: do Ljubljane - - - \$38.18
do Zagreba - - - \$38.08

Za posebne kabine (oddelki med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Za oddelek posebnih družinskih priporočil.

Vojna liste je dobil pri FR. ŠAKSER, 83 Cortlandt St., New York

Velikanska stavka v bakrenih rudnikih države Michigan.

(Posebna brzojavka Gl. Naroda).

Calumet, Mich., 24. julija. — V vseh rovinah Copper Country Calumet in Hecla je danes ponoči izbruhnila stavka. Zaprto so vsi rovi. Stavkujoči delavci zahtevajo priznanje unije, dva moža mesto enega pri oskrbovanju enega stroja ter osemurno delo. Družbe nočejo ugoditi zahtevam. Vselej stavke bo prizadetih 18.000 mož. Kako dolgo bo trajala stavka se ne ve.

Paketna pošta.

Občuten udarec za ekspresne družbe. Zvišanje teže in znižanje pristojbin pri paketni pošti.

Washington, D. C., 23. julija. — Generalni poštni mojster Burleson je izdal odločbo, katero mora seveda še potrditi kongres, glasno koje se bo zvišala dovoljena teža pošiljatev potom paketne pošte in obenem znižala pristojbina. Ta odločba pomeni za ekspresne družbe večji udarec kot pa je bila uvedba paketne pošte. Dasiravno je šest prvih mesecev obratovanje prineslo \$14.000.000, je znašala povprečna teža paketov le 6 funtov. Pošiljalce se je torej pakete, ki prinašajo ekspresnim družbam najmanj dobička. Generalni poštni mojster je zvišal dovoljeno težo paketov od 11 funtov na 20 ter znižal pri tem pristojbino za prvo zono 150 milj od petih centov za prvi funt in en cent za vsak nadaljnji funt na pet centov za prvi funt in en cent za vsaka dva nadaljnja funta. Ekspresnim družbam se bo s tem odtegnilo najbolj dobičkanosni promet. Generalni poštni mojster je mnenja, da je po postavi upravičen izdati tako odločbo, vendar pa je za jutri postal pred poštne senatni komitej, da opraviči svoje postopanje.

Zenska kot cestni nadzornik. Philadelphia, Pa., 23. julija. — Danes je bila imenovana prva ženska za nadzornico cestnih prometov in sicer neka Mrs. Edith W. Pierce, ki je prestala skušnjo za civilno službo kot prva z 95 točkami.

Njena naloga je v prvi vrsti ta, da zbirajo podatke in v posamezne osebe vseh stanov za čistost cest ter da držijo v solah in privatnih stanovanjih tozadevna predavanja.

Zavidanja vredna glava. St. Louis, Mo., 23. julija. — Strešni delavci Edward Horner je padel sto črteviljev globoko z nekega dimnika na jekleno streho. Za nameček je dobil na glavo še čeber s katranom. Horner je odklonil vsako zdravniško pomoč ter se je podal veselo živčaje proti domu.

Novi kitajski poslanik za Združene države. Mesto odpoklicanega poslanika Mr. Chang Yin Tanga je bil imenovan kitajskim poslanikom za Združene države Mr. Alfred Sze.

Mrs. Sze je eden najmožnejših in najnaprednejših mladih kitajskih uradnikov. Prideljen je bil preje poslanikstvu v Washingtonu ter je absolviriral Cornell-vseučilišče. Star je kakih 40 let.

Abstinencija — konjski tat. Minneapolis, 23. julija. — I. C. Russel, nekdanji županski kandidat na prohibicijskem programu, se bo moral zagovarjati pred sodiščem zaradi konjske tatvine.

Predavanja tajnika Bryana. Abel, Ja., 23. julija. — Danes je tukaj predaval državni tajnik William I. Bryan in se nato podal v Panoro, kjer bo imel nadaljnji dve predavanji.

Jubilej kardinala Gibbonsa. Baltimore, Md., 23. julija. — Kardinal Gibbons praznuje danes v krogu prijateljev svoj 79. rojstni dan. Več evropskih vladarjev mu je brzojavno čestitalo.

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Požar v Binghamton. Število mrtvih -- 67.

Danes se bo pričela preiskava o vzrokih strašnega požara, ki je uničil toliko življenj.

PREMALO IZHODOV.

Dosedaj se je ugotovilo, da bi se lahko rešilo veliko več delavk. Mrtlici pod razvalinami.

Binghamton, N. Y., 23. julija. 67 oseb, med kojimi je bila večina deklic pod 20 leti in le dva možka, je postalo žrtev strašnega požara. Od 26 mrtvih, ki je uničila tovarno Binghamton Clothing Co. Deset nadaljnjih oseb umira v bolnicah. Od 26 mrtvih, ki se nahajajo v mrtvašnici, se je dosedaj moglo identificirati le šest. Ostali so tako spačeni, da je vsako identificiranje nemogoče. Zdravniki izjavljajo, da bo komaj mogoče najti vsa trupla, ker jih je več docela zgorelo.

V neseh nekega trupla so našli uhanje ter po njih spoznali predelavko Mrs. Mary Fryer. Našli so tudi nek roko z diamantnim prstanom, ki bo najbrž tudi služil v identificiranju trupla. Dve mrtvi deklica sta imeli v rokah denarnice.

Policija naznanja po poročilih z bolnic in izjavah sorodnikov, da je v celoti našlo smrt 65 oseb. 17 deklic leži v bolnicah s težkimi poškodbami in deset teh leži v agoniji. Vse so tako težko opečene, da jih niti lastni sorodniki ne morejo spoznati.

Poslujoči coroner Wilson iz Whitney Point je dospel danes sem ter prične jutri s preiskavo. Dokazilnega materiala je zelo malo, le podrtje in par železnih drog, preostanek rešilnih lestev.

V prvi vrsti se bo ugotovilo, kakšno varnostno pripravo so bile u službenici za slučaj ognja na razpolago. Pri zadnji inspekciji novembra meseca l. l. se je izkazalo, da so bile potrebne nove stopnice v notranjosti poslopja ter da bi morale k oknom voditi posebne stopnice, ker so bila okna sicer previsoka, da bi jih mogle deklice doseči. Take stopnice so se nahajale le pri par oknih in k tem oknom so planile deklice najprej. V gnjeji pa so se suvale druga drugo nazaj v ogenj.

Dr. Friedmannov pacient umrl. V Bellevue bolnici v New Yorku je umrl včeraj ponoči 19-letni Anton Barton, ki je dobil dve injekciji dr. Friedmannovega protituberkuloznega seruma. Barton je bil sprejet v bolnico 12. marca, teer je dobil prvo injekcijo v marcu, drugo pa v aprilu. Niti prva niti druga mu nista pomagali.

Vašna predloga. Washington, D. C., 23. julija. Poslanec Bryan iz Washingtona je danes predlagal da bi prevzela vlada vse železnice in premogovnike v Alaski. Predloga obsega popoln načrt, kako bi se dala celotna stvar izvesti.

Nemška sodba o Nicaragui. Berolin, Nemčija, 23. julija. — Nemško časopisje ostro obsoja nameravano pogodbo med Zdr. državami in Nicaragui. Pravi, da se je predsednik Wilson zopet povrnil k sistemu "dolarske diplomacije".

Za varstvo delavcev. Washington, D. C., 23. julija. V zbornici je bila danes vložena predloga, da naj se osnuje poseben odsek za delavsko varstvo, ki bi pripadal delavskemu departamentu. Načeloval bi mu posebni komisar. Odsek se bo bavil s preiskavo različnih nesreč, ki se dogajajo po rudnikih in tovarnah.

"Nikdo" ni kriv! Bridgeport, Conn., 23. julija. — Preiskava o nesreči na New Haven železnici je dognala, da "sploh ni nikdo kriv in nikdo odgovoren za nesrečo".

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Z Ellis Islanda.

Grbasto dekle in naselniški uradniki. Lakoničen odgovor iz Washingtona. Ne bo deportirana.

Včeraj se je dogodil na otoku solza interesanten slučaj, ki jasno kaže, da je zadnji čas začela naselniška oblast malo milejše postopati.

Inkvizičija je obsodila 17-letno grbasto Marijo Frank v deportacijo.

Zastopnik nemške družbe za izseljevanje se je pritožil in višja instanca je podala sledeč odgovor:

Človeka z grbo se ne sme smatrati za pohabljenca, ker je vseeno sposoben za vsako delo. Marija Frank, ki je na drugače prava krasotica, se bo podala k neki svoji prijateljici v Chicago kjer upa dobiti službo guvernante.

Deportirali bodo 25-letno Friedo Metta, ki je prišla s svojim sedemletnim sinom sem brez vsakih sredstev. Pravi, da se nahaja njen mož neke v New Yorku, toda njegovega natančnega naslova ne ve. Ker so uradniki prepričani, da se ne more v večmiljonskem mestu najti tako hitro kakega človeka, jo bodo enostavno poslali nazaj.

Ustrelil očeta.

14-letni deček je nevede in nehoté ustrelil očeta. Posledice nameravane presenečenja.

Da se prepriča o hrabrosti sina in njegovih prijateljev, ki stanejo jezo mese dni v šotorskih ob Smith Creek pri New Brunswick, se je podal včeraj zjutraj kontrakt John Thompson iz Port Reading s svojo trinajstletno hčerko proti šotorski ter se vlagel tam v zasled, odkoder je izstrelil iz svojega revolverja par slepih patron proti šotoru.

Njegov 14-letni sin Christian, kateremu je bil dal preje njegov lastni oče revolver in slepe patrone je skočil iz šotora ter ustrelil parkrat proti mestu, odkoder so prihajali strelji, v mnenju, da so potepuhi napadli šotorske. Kmalu nato je prišla iz grmovja proti dečku jokaje njegova sestra ter mu povedala, da je ustrelil očeta. Deček sprva ni hotel verjeti deklici, ker mu je bil oče dal le slepe patrone. Htel je proti imenovani zasedi ter našel tam očeta, — mrtvega, s prestreljenim srcem. Oblasti so našle britko jokajočo otroka. Nesrečnega strelca niso aretirali.

Kolizija na morju. Portland, Me., 23. julija. — Vojaška jahta "Gloucester" se je zadela včeraj ponoči v svetilno ladjo. K sreči, da ni bila kolizija močna, ker bi se drugače lahko pripetila velika nesreča.

"Nikdo" ni kriv! Bridgeport, Conn., 23. julija. — Preiskava o nesreči na New Haven železnici je dognala, da "sploh ni nikdo kriv in nikdo odgovoren za nesrečo".

Za varstvo delavcev. Washington, D. C., 23. julija. V zbornici je bila danes vložena predloga, da naj se osnuje poseben odsek za delavsko varstvo, ki bi pripadal delavskemu departamentu. Načeloval bi mu posebni komisar. Odsek se bo bavil s preiskavo različnih nesreč, ki se dogajajo po rudnikih in tovarnah.

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Prva državljanka v Cook okraju. Chicago, Ill., 23. julija. — Adela Missikaitis, predsednica litvinskega ženskega kluba, je lahko ponosna, ker je prva državljanka v Cook okraju.

Intervencija pomeni vojno, -- pravi Mehika.

Vlada Združenih držav namerava dovoliti uvoz orožja vsem stran-

PRETIRANA POROČILA.

Ameriška vojna ladija je našla do-

Washington, D. C., 23. julija. Zopetno obravnavanje nevtralizirane vprašanja snatira administracije za najvažnejši korak v svrhu rešitve mehiškega vprašanja. Med predsednikom Wilsonom in voditelji strank se bodo vršile konference, kojih namen je, uveljaviti zakonitim potom, da se vsem strankam v Mehiki dovoli uvoz orožja iz Združenih držav. Za ta predlog se je že izreklo veliko kongresnikov in je verjetno, da bo zakonodaja z veliko večino sprejela tozadevno predlogo. Prepoved uvoza orožja v Mehiko je bila izdana v času, ko je obstajala v Mehiki od Združenih držav priznana vlada. Sedaj pa ne eksistira nobena taka vlada. Tako so tudi konstitucionalisti v severni Mehiki izjavili, da jih le pomanjkanje orožja zadržuje od hitre in končne zmage.

Ameriške vojne ladje, ki so bile odposlane v mehiško vodovje, poročajo državnemu departamentu, da so bila poročila o nevarnem položaju Amerikancev očitno pretirana.

V senatu se je nadaljevalo z razpravo o situaciji v Mehiki, vendar pa senator Fall ni silil v ospredje s svojo resolucijo, o kateri smo poročali včeraj.

Mexico Ciudad, 23. julija. — Današnji listi so prinesli poročila o debati glede Mehike v vzhodnem senatu v Washingtonu. Vsi listi so ogorčeni nad postopanjem zveznega senata in list "El Pais" pravi koncem svojih izjavljanj: "V najbolj razupitem delu mehiškega glavnega mesta je najti več razsodnih in poštenih mož kot je večina ameriških senatorjev."

Velika večina Mehikancev pa je vendarle mnenja, da ne bo prišlo do intervencije potom Združenih držav. V tem smislu se je tudi izrazil prejšnji mehiški poslanik v Washingtonu, Manuel Calero. Ta izjavlja, da bi bila intervencija prvi korak k vojni.

Obsojeni odvetnik. London, Anglija, 23. julija. — V Old Bailey sodišču je bil danes obsojen odvetnik Arthur Newton, ki je postal slaven tekom morilnega procesa proti dr. Crippenu, na tri leta težke ječe. Obtožen je bil, da je osleparil tekem let 1911 in 1912. dr. Hans Torša, bogatega Dunajčana za svoto \$115.000. Newtonov sokrivce, Berkley Barnard pa je bil obsojen na osemnajst mesecev ječe pri težkem delu.

Sodnik je označil hudodelstvo obtoženca kot podlo zaroto. Pri dokazovanju se je izkazalo, da se je od Dunajčana izvabilo denar pod predvežo, da bo nesel, dobro naložen, bogate obresti.

Nenavadna najdba. W. Hartford, Conn., 23. julija. Pred 46 leti je našel nek Ed. Keeney na pokopališču želvo, kateri je vrezal v hrbet črke E. K. in letnico 1867. Nato jo je izpustil in danes po 46 letih, jo je zopet našel. Sedaj jo ima razstavljen v oknu.

Visoka kazen. Austin, Tex., 23. julija. — The Standard Oil Co. je danes morala plačati državni blagajni \$500.000 kazni, ker je kršila antitrustno postavbo. 450 tisoč je plačala v papirju, 50 tisoč v zlatu.

Denarje v staro domovino. Poštarna je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Nashe denarne pošiljatev razpošilja na zadnje pošte e. k. pošto hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslali je najpričnejše do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK ŠAKSER, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Avenue, N. E. Cleveland, O.

Avstrijske sufragetke. Več žrtev eksplozije.

Povodenj v renski dolini. Oviran promet. Papež je sprejel Kanadce v avdienci.

PRETEČA NEVARNOST.

Viseči stolp v Pizi je v nevarnosti, da se podre. Strel v angleški poslanski zbornici.

Budimpešta, Ogrsko, 23. julija. Tukajšnje slušateljice juridične fakultete so na dobro obiskanem shodu sklenile, da bodo v vseh ozirih nasprotovale vladi, če ne dovoli ženskam volilne pravice. Shod se je vršil še dosti mirno, policija ni stopila v akcijo.

Dunaj, Avstrija, 23. julija. — V tovarni za municijo, okraj Dunajsko-Novomesto, se je pripetila grozna eksplozija. Pet delavcev je bilo na mestu mrtvih, šestnajst je bilo na mestu ranjenih.

Rim, Italija, 23. julija. — Papež je danes sprejel v posebni avdienci 64. canadskih romarjev. Škof Michael F. Fallon, vodja delegacije, mu je izročil \$2000 Petrovega novčeca. Papež se je dolgo pogovarjal z njimi in jim podelil slednjič svoj papeški blagoslov.

Berolin, Nemčija, 23. julija. — Povodenj v južnem delu države je zavzela širše dimenzije. Iz Strasburga poročajo, da je Ren silno narastel: plovilni promet se ne vrši več.

Piza, Italija, 23. julija. — Svetovno znan viseči stolp v Pizi je v nevarnosti, da se podre, ker je voda udrla v fundament. Oblasti so storile vse potrebno, da preprečijo morebitno nesrečo. Temelj bodo poskušali izsušiti.

London, Anglija, 23. julija. — V poslanski zbornici je danes zvečer počel strel. Sprva so mislili poslanci, da je streljala kaka sufragetka, toda pozneje se je dognalo, da si jo neumnostno šalo privoščil nek član socialističnega kluba. Vstrelil ni iz revolverja, ampak z navadno otroško pištolo.

Posledica stradanja. K sodnikovi udovi Elizabeti B. Martin je prišel danes ponoči nek neznanec in jo prišel daviti za vrat. Na obupne klice je prišla v sobo njena mati, ki je prepodila bandita. Po dolgem iskanju ga je policija aretirala in dognala, da se imenuje Edward Klein, Star je 28 let. Na policijski stražnici je izpovedal, da je poskušal ukrasti Martinovi nekaj zlatnine, ker že tretji dan ni imel nobene jedi v ustih.

Denarje v staro domovino. Poštarna je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Nashe denarne pošiljatev razpošilja na zadnje pošte e. k. pošto hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslali je najpričnejše do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK ŠAKSER, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Avenue, N. E. Cleveland, O.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
"Canada" \$3.00
"pol leta" 1.50
"letno za mesto New York" 4.00
"pol leta za mesto New York" 2.00
"Evropa za celo leto" 4.50
"pol leta" 2.50
"četrtletno" 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzema nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
prihajajo.

Denar naj se blagovito pošilja po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejmejo
bivališče naznaniti, da hitreje
najdemo naslovnik.

Dopisim in pošiljatelj narode tu
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

Meso iz Južne Amerike.

Vlada Združenih držav je od-
poslala v Južno Ameriko in Av-
stralijo izvedence, ki naj bi agiti-
rali tam za živahnejši eksport
mеса, ki pride po novem tarifu
na prasto listo. Ta odredba je
ena najpametnejših, kar jih je v
zadnjem času odredila zvezna
vlada. Prinesla bo več praktične
vrednosti kot pa deset kriminal-
nih obtožb proti čikaškim mesnim
baronom.

Ameriški izvedenci naj po na-
ročilu naše vlade obiščejo južno-
ameriške in avstralske veleklav-
nice ter naj dajo tam natančne
instrukcije, na kak način je tre-
ba razpošiljati meso, da bo lahko
priložilo brez zavračanja na tu-
kajski trg. Tukajšnji mesni ba-
roni seveda ne bodo z veseljem
pozdravili tega koraka vlade.
Ker pa sami izjavljajo, da je vi-
sokih cen mesa v tej deželi krivo
v prvi vrsti nazadovanje števila
klavne živine, nimajo tudi nobe-
nega vzroka, da bi se pritoževali,
ako skuša vlada od pomoči po-
manjkanju svežega mesa s tem,
da skleni iti na roko uvozu mesa.

Življenjski import mesa iz Južne
Amerike pa ne bo le znižal vi-
sokih cen mesa, temveč bo tudi bla-
godejno vplival na izvoz iz naše
države. Konečno je venjar trgo-
vina le izmenjavanje blaga in čisto
naravno je, da si stoji uvoz
in izvoz v gotovem razmerju, da
tudi posamezni narod prodaja
tjakaj, kjer kupuje.

Obžalovati je, da nova tarifna
predloga iz oziroma na ta ekonom-
ski princip ni sestavljena bolj na
principu prepročnosti. To bodo iz-
kušnje v Južni Ameriki, kjer se
pred par leti niso hoteli ničesar
vedeti o Yankeejih, v prihodnjih
letih nepobito dokazale.

K zborovanju J. S. K. J.

Naša prihodnja konvencija je
pred durni. Cenjeni člani, sedaj
ste vi čimprej, sedaj imate vi go-
voriti, sedaj imate vi znanjavati
bodočnost našega podjetja, dele-
gati na prihodnji konvenciji bo-
demo pa izpolnili vaše želje po
vašem navodilu in po svojem naj-
boljšem prepričanju, kar se tiče
Jednote in naroda sploh.

V ospredje se mi vrivajo tri
glavne točke, katere bodo dale
največ za misli. Prva je centra-
lizacija bolniške podpore. To je
jako važna in dobra misel, da bi
le ne zaspala tako mirno, kakor
je na prejšnjih konvencijah.
Se je čas, da se uresniči želja,
katere je bila že tolikokrat izre-
čena. Treba se je prepričati, ka-
ko zelo je potrebno preustrojiti
sistem bolniške podpore, prvič z
ozirom na to, da se bolniki lažje
in boljše nadzirajo, drugič vsled
gmočnih razmer pri nekaterih (če
že ne rečem pri vseh) posameznih
društvih, ker v predstojajoči ne-
varnosti ni nobeno posamezno
društvo kos vršiti svoje naloge,
in tretjič vsled vednega preselje-
vanja naših članov.

Kako naj društvo nadzira svo-
je bolnike, če po več sto milj na-
razen stanujejo? Večkrat se tudi
nahajajo člani v isti naselbini,
kjer je društvo te Jednote, ki
spadajo mogoče k sto milj odda-
ljenemu društvu; ali naj jih ono
društvo nadzira, ki nima nikakih
obveznosti do njih, ali še sploh
ne ve, če so člani te Jednote ali
ne? Ako bi Jednota plačevala
bolniško podporo, bi bilo vse laž-
je, ker bi bili popolnoma združe-
ni in vsak bolnik bi se moral
zglasiti najbližnjemu društvu,
kamor bi se preselil.

Rekel sem: vsled gmočnih fi-
nančnih razmer. Sedaj si vzemi-
mo naprimer društvo s sto člani,
ki ima v blagajni tisočak (žal,
da se jih v takem stanju prav
malo nahaja), na kar je seveda
že precej ponosno. Slučajno se pa
ravno tja prikladi kak bolezen,
kolera, črna kuga ali kak druga
taka morilka in vrže polovico
društvenikov v posteljo; društvo
niti za en mesec nima dovolj de-
narja. In kaj bi počela društva,
ki so finančno še na slabšem sta-
lišču? Kaj menite, da ne trpi tu-
di Jednota vsled tega? Prav go-
tovo, ker nihče ne bo pristopil k
Jednoti, ako ne zaupa društvu.
Vidite, tu je vzrok, da se tok no-
vih članov dan za dnem omejuje.
Če se pa ta tok ustavi, kaj po-
tem?

Drugič je potreba združiti dru-
štva vsled vednega preseljevanja.
Po sedanjem sistemu je prestop
od enega društva k drugemu ja-
ko otežkočen. Vsako društvo ima
svoja pravila in svoje nazore, to-
rež član, ki hoče prestopiti, se bo
nehote vprašal, kako vendar to
saj je vse ena Jednota. Vzemimo
si naprimer člana, ki je že 10 let
plačeval asmesne enemu dru-
štvu, privadil se je onih obredov
in nazorov, sedaj se je pa kot de-
lavec moral preseliti. Prestopil
je k drugemu društvu s prestop-
nim listom kot član ene in iste or-
ganizacije, našel je pa vse druga-
če; drugi nazori, drugačna pravi-
la, večja ali manjša podpora.
Čemu tako? Slučaj lahko nanese,
da bi oni član takoj po prestopu
zbolel. Društvo, kateremu je se
prav malo vplačal, mu mora da-
jati podporo, ono društvo pa, ki
je dobivalo od njega skozi 10 let
mesne prispevke in mu ni še nič
izplačalo, nima sedaj nikakih ob-
veznosti do njega. Je li prav ta-
ko? V obratnem slučaju nastane
ravno enako vprašanje: Čemu ta-
ko? Jako potrebno je ustanoviti
skupni podporni sklad in Jedno-
ta bi s tem zadobila večji ugled.

Ta misel je pa prav lahko iz-
vedljiva. Vsako društvo naj po-
števili svojih članov vplača v
bolniški sklad gotovo svoto, toli-
ko, da bi sklad narastel pri za-
četku na kakih 20 do 30 tisoč do-
larjev. Društvom, ki so v dobrem
finančnem stanju, je to lahko mo-
goče, za bolj slaba je seveda tež-
je, a je zato ravno zanje toliko
večjega pomena. To ni nikak po-
uk, ne navodilo, pač pa je nekaj,
kar članstvo, združeno v Jednoto,
neobhodno potrebuje.

Drugo glavno vprašanje je
združitev naprednih podpornih
organizacij. To se mi dozdeva ja-
ko važna in potrebna stvar.

Cenjeni člani in članice raznih
podpornih društev! Ni še dolgo
od tega, ko smo čitali v časopis-
ju o ustanovitvah podpornih or-
ganizacij in o njih bujnem na-
predku. Danes čitamo, da se že-
lijo združiti v eno močno trdnjavo.
Kaj pa v bodoče? Ako se
združimo, bomo s ponosom zri-
na svojo veliko stavbo, ki bo de-
last naroda in katerega bo lahko
kljubovala vsem neizgodam. V tej
zgradbi bomo zvezani kot v
resnici člani enega naroda in ene-
ga razreda. Ako pa splava ta do-
bra misel po vodi in ostanemo
razecepljeni kakor dosedaj. Kaj
potem? V doglednem času bode-
mo čitali iz našega časopisa, da
ta ali ona podporna organizacija
še dobro obstoji. Le še malo in
poprtačevali se bomo, v kakem
stanju se nahaja. Kaj pa bodo
posledice tega? To je vprašanje,
katero mora vsakega zanimati.
Vem, da bo marsikdo rekel: Ti
bi bukovski Tone, ti pa res malo
preveč govoriš! Ali, dragi prija-
telj, to je fakt, kateri se s števil-
kami dokazuje. Kot potrebuje riba
vode za svoje življenje, tako tudi
potrebujejo naše podpore Jed-
note, Zveze in društva enega ze-
dimenja. Pomisliti moramo, da
smo en narod in en razred, čemu
torej tako velikanski stroški? Pogledimo, koliko nas stanejo šte-
vilne konvencije, koliko nas stane-
je uradniki, ki so kljub temu
še pičlo plačani! Ako se pogleda-
mo na zakone poedinih držav, u-

vidimo, da jih z našim poslova-
njem prav v obilni meri kršimo.
Če si ubogi narod nabavi pravico
poslovanja za svoje številne or-
ganizacije v poedinih državah naše
Unije, kakor to predpisujejo za-
koni, mora plačati ogromne stro-
ške na račun voditeljev uboge
mase. Zopet se ponovi vprašanje:
Zakaj tako?

Prijatelj in sobrat! Vsi ti ne-
potrebni izdatki se lahko potem
združijo vsaj za polovico zmanj-
šajo.

Kaj pa Slovensko Zavetišče?
Krasna ideja, ustanovljena je! V
duhu vidim mlado, bujno, krasno
devoyko sredi širne pušave; ti-
soče duš se trudi, da bi jo spravi-
le na varno, a nobena nima prave-
ga poguma, vsaka se boji div-
jih zverí, ki ji znajo prekrizati
načrt. Ta mala, a tako zala stvar-
ka pa združuje in kliče na pomoč
svoje vodnike, da bi jo vodili do
zaželjenega cilja. In zdihovala bo
tako dolgo, dokler se ne bodo or-
ganizirali njeni voditelji in pod-
porniki ter tako premagali vse
zapreke. Združene podpore or-
ganizacije so kos priversti Sloven-
sko Zavetišče na svoj cilj. Marsi-
kak delar, ki sedaj roma od dru-
štva k bolniku, od bolnika pa v
gostilno, bi potem ostal v Zaveti-
šču na korist posameznika in na-
roda sploh.

Kaj pa posamezne naselbine in
društva? Bi li one tudi imele ka-
ko korist od združenja? Vzemimo
si n. pr. naselbino Claridge, Pa.
Tu je, ako se ne motim, pet slo-
venskih društev, spadajočih k
raznim Jednotam in Zvezam. Na-
jemnina od dvorane za društvene
seje nam pobere \$10 mesečno; ve-
liko stanejo razne druge potreb-
ščine. V združenju bi se vsi ti ve-
liki izdatki znatno zmanjšali, a
poslovanje bi bilo lažje in vzor-
nejše, uradniki boljše plačani in
končno bi se lahko ukrenilo še
marsikaj koristnega in dobičko-
nosnega, kar bi bilo zopet v spo-
šno korist.

Ali bode naša vrla J. S. K. J.
v prihodnji podporni organizaci-
ji? Recimo, da bo, kajti v na-
sprotjem slučaju bi lahko v do-
glednem času zamujeno priliko
britko obžalovali. Duh časa nas
kliče: Naprej za slogo in napre-
dek!

Tretje glavno vprašanje je pa
pravica poslovanja v poedinih dr-
žavah. Za to vprašanje razmotri-
vati pa prosim one, ki so kaj bolj
informirani o zakonih poedinih
držav, da pridejo s svojimi nasve-
ti na dan, ker nikakor ni umest-
no, da se članstvu vso zadevo za-
molči in se šele na konvenciji pri-
de znjo na dan. "Glas Naroda"
je svoj čas precej razpravljal o
tem, samo žal, da se čitatelji za
take prepotrebne stvari le malo
zanimajo. Torej, kot eden izmed
teh bukovih, prosim one, ki se
počitajo poklicane voditeljeve
slovenskega naroda v Ameriki,
da dajo narodu pravi potreben
pouk. Informirajte narod o nje-
govih potrebah, opozorite ga na
pretečo nevarnost, dajte mu na-
vodil za življenje, ker podporna
organizacija bode živila le od na-
roda in narodu v korist.

Narod! Zahtevaj od svojih vo-
diteljev sloge! Dokler bodo vodi-
telji šli vsak svojo pot, stremili
vsak za svojim ciljem in drug
drugemu nasprotovali, do tedaj
tudi med narodom nimamo pričra-
kovati zaželjenega uspeha. Kdo
pa so ti naši voditelji? — boš mo-
goče vprašal. Prva vrsta teh je
časopisje, v drugo vrsto pa pride-
jo naši duhovniki, kateri pa, ko-
likor mi je znano, svoj poklic ne
uporabljajo prav in se jih že ne
more več imenovati voditeljev na-
roda. Tretja vrsta — učiteljstvo.
Teh nimamo, vsaj v splošnem po-
memu ne. Semintam bi jih tudi
potrebovali, a smo prešibki.

Končno še opozarjam člane dr.
sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa.,
da se prihodnje seje dne 10. avg.
po možnosti udeležijo in pridejo
s svojimi načrti o bodočnosti Jed-
note in društva na dan.

Pozdrav in na svidenje!
Anton Semrov.

**Prebivalstvo na Francoskem na-
rašču.**

Najnovejša statistika o gibanju
prebivalstva na Francoskem ka-
že, da prebivalstvo narašča. Leta
1911 je bilo porodov 742,000, leta
1912 pa 745,000. Leta 1911 je iz-
gubila Francoska 35,000 duš, leta
1912 jih je dobila zopet 55,000.
Umrljivost še ni bila nikoli tako
nizka kakor lanske leto; 1. 1902
je umrlo 761,000 ljudi, 1. 1907 jih
je umrlo 792,000, 1. 1911 777,000,
lani pa samo 690,000.

Dopisi.

New York, N. Y. — Slovensko
samostojno bolniško podp. dru-
štvo v New Yorku priredi v so-
boto dne 26. julija zvečer ob 8.
uri svoje drugo četrtletno zboro-
vanje, in sicer v Beethoven dvor-
ani, 210 5. ulica, New York. Na
tem zborovanju se bo poročalo o
društvenem poslovanju za zadnje
tri mesece; želeli bi bilo torej, da
se te seje vsi člani in članice ude-
ležijo. — Gorioznačno društvo
pričakuje že te dni od zavaroval-
nega oddelka države New York
zaprošeni charter in bo potem pr-
vo in edino slovensko društvo v
Greater New Yorku postavno in-
korporirano. — Za nedeljski izlet
k "Revnemu Lazarju" v Rich-
mond Hill (Turnpike) na Long
Islandu se delajo že velike pred-
priprave. Cenjenim gostom bode
na razpolago sveže pivo, pečeni
jajncev in domače klobase. Vse u-
deležniki se lahko tudi v Rich-
mond Hilla brezplačno peljejo na
veseljeni prostor s posebej za to
najetim avtomobilom. Naš znani
Mike Cegare ima tekoči teden po-
sila čez glavo s pitanjem velike
goske, katero bo prignjal v nede-
ljo k "Revnemu Lazarju" za žre-
banje. Tudi pečenega krompirja
iz Long Islanda ne bo primanjko-
valo (à la mode Mike Cegare). Iz
raznih poročil je sklepiti, da bo
letošnji družinski izlet društva
nadkrilil lanskega, kar kaže na to,
da uživa Samostojno podpor-
no društvo splošno simpatijo v
naši naselbini.

Dijaška samopomoč.

Te dni je bil na Dunaju dobro
obiskan shod slovenskega visoko-
šolskega dijaštva vseh skupin.
Struj in strank, ki se je izrekel za
solidaren nastop vsega dijaštva v
gmočnem vprašanju.

Shod je otvoril stud. Koder, ki
je bil izvoljen za predsednika; za
podpredsednike so bili izbrani:
stud. Kobler ("Danica"), stud.
Lapajne ("Sava") in stud. Ora-
žen ("Slovenija"). "O naši du-
najski akciji" je poročal stud.
Ambrožič, ki je opisal neverjetno
umazano slovenskega visokošol-
skega dijaštva na Dunaju, ki je
veliki večini nima niti najlemen-
tarnejših življenjskih sredstev in
ki nima sredstev, da bi z njimi u-
tolajilo svoje kulturne potrebe.
Pomoč podporega društva je ka-
kor kaplja na razbeljeno železo,
ker je društvena blagajna prazna.
V svojem poročilu se je za-
vzel za reformo podpiranja in za
dijaško zastopstvo v društvu.
Stud. Lemež je črtal naloge sa-
mopomožne počitniške akcije
vsega slovenskega akademičnega
dijaštva. Predlagal je uvedbo
stalnega vsedijaškega evetličnega
dne v septembru vsakega leta na
korist podp. društev in sklicanje
vsedijaške socialne konference v
Ljubljano, ki naj poiskuje pota za
razrešitev dijaškega gmočnega
vprašanja.

Po živahni debati so bile spre-
jete sledeče resolucije:

1. Slovensko dunajsko dijaštvo
vseh struj, zbrano na shodu dne
14. junija 1913 v restavraciji
"Schwarzspanierhof", uvažujoč
dejstva:

1. da se dohodki slovenskih
vseučiliških podpornih društev
vedro bolj manjšajo;
2. da narašča število siromaš-
nih slovenskih dijakov od leta do
leta;
3. da se spričo splošne denarne
krize manjša tudi kredit dijakom
pri slovenskih denarnih zavodih
je sklenilo, da nastopa solidarno
v pomoč socialne bede celokup-
nega slovenskega dijaštva.

A) Ker je zbrano dijaštvo mne-
nija, da je možno izvršiti tako ak-
cijo le tedaj, če pritegne k nji kar
največ slovenske javnosti, zato se
obrača:

1. na vse slovensko akademično
dijaštvo,
2. na vse slovenske vodilne
kroge,
3. na vso slovensko javnost, da
se priredi splošen dijaški evetli-
čen dan, katerega dohodki bi se
sorazmerno razdelili na vseučil-
ška podporna društva na Dunaju,
v Gradcu in v Pragi.
B) Ker je zbrano dijaštvo mne-
nija, da ne zadostuje samo ak-
cija za zvišanje dohodkov pod-
pornim društvom, ampak je tre-
ba delo za zboljšanje socialnega
stanja slovenskega dijaštva fun-
dirati globlje, treba najti forum,
kjer bi se moglo posvetovati celo-
kupno slovensko dijaštvo o aktu-
alnih splošnih in specialnih vpra-

šanjih dijaškega podpirništva,
zato se izreka za prireditve vse-
dijaške socialne konference v
Ljubljani, ki naj se vrši že letos
o priliki ljubljanskega dijaškega
evetličnega dne.

II. Slovensko dunajsko dija-
štvo, zbrano na shodu dne 14. ju-
nija 1913, smatra za umestno, da
aranžira združeno, brez razlike
struj in strank, v zimskem seme-
stru zabavne prireditve na Du-
naju, kojih čisti dobiček naj se
stecka v blagajno dunajskega slo-
venskega dijaškega podporega
društva.

**Zadružne klavnice in
mlekarnice.**

Na desetem zveznem zborova-
nju centralne zveze nemških kon-
sumnih združenj v Drazdanih je
poročal sodrug Angst iz Bazileje
o zadružnih klavnicih in mlekarni-
nah. Njegovo poročilo je zelo za-
nimivo, ker kaže, kaj vse se la-
hko doseže s smotrenim, solidarnim
delom. Zadružna klavnica in
mlekarna v Bazileji je last Sploš-
nega konsumnega društva. Angst
je povedal:

Splošno konsumno društvo je
največja gospodarska zadruga
mestnega bazilejskega kantona,
ker od 142,000 prebivalcev je 35
tisoč članov konsumnega dru-
štva, to se pravi: skoraj vsi dru-
žinski predstojniki. Pri društvu
niso vključeni le delavci, temveč
tudi drugi stanovi in sloji in pred
vsem sredijski stan. Skupnega pro-
meta je bilo 26 milijonov, od teh
odpade po 7 milijonov na klavni-
co in mlekarno. Po izjalovljenem
poizkusu pred tridesetimi leti
preskrbuje sedaj zadružna klav-
nica tretji del vsega konsumna
mesa Bazileje in ne dosega le ob-
restovanja in amortizacije kapita-
la ter pripisov javnih in tajnih
rezerv, temveč dobivajo člani še
po osm odstotkov. Število oseb,
vposlenih v klavnici, znaša 21
in delovne razmere so za 20 od-
stotkov boljše kakor v drugih
klavnicih. Za prodajo mesa in
drugih mesarskih izdelkov je ure-
jenih 27 prodajalnih in v 18 pro-
dajalnih razpečavajo poleg drugih
življenjskih potrebščin tudi me-
sarske izdelke. Važno načelo za
ureditev zadružne klavnice je, da
je ne vodi mesarski strokovnjak,
temveč trgovec, ki mora biti
spreten organizator in prepričan
zadružnik. Klavnica "Splošnega
konsumnega društva" v Bazileji
ne preskrbuje z mesom le članov
v mestu, temveč razpošlje svoje
blago tudi 200 kilometrov naok-
olo manjšina konsumnim društvom.
Ustanovitev klavnice naj se iz-
vrši le na njuno prigovarjanje
članov na glavnem zborovanju,
zato da čutijo člani moralno dol-
nost vzdrževati podjetje. Tudi
pri nakupovanju živin se je izka-
žalo, da trgovec spretnkega nego-
strokovnjak. Približno 90 odstot-
kov volov in več kakor 50 odstot-
kov praševcev nakupujemo v tu-
jni, zlasti na Danskem, v Švediji
in na Norveškem. Razen tega u-
važamo tudi zmazlo meso iz Ar-
gentine. Velike težkoče povzro-
ča obrat mlekarnice. Pred vsem ob-
stojačo težkoče v tem, ker je do-
važanje mleka nestanovitno. Ve-
like množine mleka je treba zato
dostikrat predelati v sir, ki ne do-
naša nobenega dobička. Kljub te-
mu svetujemo vsaki konsumni za-
druzi, da ustanovi veleklavnice
in mlekarnice. V leksikonu zadruž-
nega gibanja ne sme biti besede
"nemogoče".

V živahni debati, ki se je raz-
vila na podlagi tega poročila, je
povedal dortmundski delegat
Krollig, da je "Delavsko kon-
sumno društvo" v Dortmundu u-
stanovilo velik obrat za pitanje
praševcev in je doseglo že prvo le-
to 10,000 mark čistega dobička.
Tako si pomaga delavstvo vse-
povsod, da se reši krepiljev tr-
govskega kapitala.

To in ono.**Ljudski kralj.**

Najbolj ljudskega kralja imajo
razven Črnogorec Norvežani. Da,
Norvežani so v tem oziru še na
boljšem: njihov kralj ni vladar
"po milosti božji", temveč "po
volji narodovi", in torej ni prav-
zaprav vladar, temveč samo del-
ni predsednik, ki ga sicer nazivlje-
mo "gospod kralj", toda kraljev-
ske moči mu ne dajejo. V najno-
vejšem času so mu celo odvzeli
pravico potrdjati zakone, tako
da bodo sklepi zbornice veljavni
tudi brez podpisa kraljevega. Nor-

Slovensko katoliško

podp. društvo svete Barbare

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERMAN, Box 622, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 55, Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 517, Forest City, Pa.

NAZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGONAC PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N. — 1rd St., Hook Springs, Mo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBERGAR, Box 422, Wist. St.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 61, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7718 Iseler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 z Forest
City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Koledar za leto 1914

se je marljivo tiska in bode letos
obširnejši nego je bil dosedaj.
Obsejal bode razne zanimive
kratke povesti, obilo slik in dru-
gih zanimivosti. Cena mu bode
kakor dosedaj 30 centov s pošto
vred.

Upravništvo Glas Naroda.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
St. Paul	Julija 26	Southampton
Prinz Fr. Wilh.	" 26	Bremen
Lapland	" 26	Antwerpen
Martha Washington	" 26	Trst - Fiume
Kprinz Wilh.	" 26	Bremen
Ryndam	" 29	Rotterdam
Kais. Fr. Jos. I.	" 29	Trst-Fiume
Pennsylvania	" 31	Hamburg
La Provence	" 31	Havre
Cedric	" 31	Liverpool
Chicago	avg.	1 Havre
Olympic (novi)	" 1	Southampton
Vaderland	" 2	Antwerpen
Kais. Aug. Viet	" 2	Hamburg
Kronpr. Cecilia	" 5	Bremen
Baltic	" 7	Liverpool
La Lorraine	" 7	Havre
Philadelphia	" 8	Southampton
Zeeland	" 9	Antwerpen
Majestic	" 9	Southampton
George Wash.	" 9	Bremen
Imperator	" 11	Hamburg
K. Wilh. d. Gr.	" 12	Bremen
Rotterdam	" 12	Rotterdam

Četvorica.

(Spisal Andreanov.)

"Mestni zrak — lehak korak!" je odmevalo v ozkih ulicah srednjeveškega mesta...

In zdaj?... V zimi je šlo nedeljsko jutro skozi široko mestno ulico. Prišlo je, kakor bi se zbudilo iz snežnega polja, ki je dremalo v tihih sanjah pred mestom in se smehljalo in dajalo prijateljsko roko belim, mrzlim goram, ki so mu pošiljale iz sneženih in ledenih visocin kratke pozdrave — otroku. Zazudeno in tožno so dvigale po parkih in vrtovih palme svoje kosate glave nad južnim snegom in oranže so zrlle boječe v nepričakovane goste...

Visoko pod streho velike, gospodske hiše je zanesla mlada žena že v zgodnjem jutru ogenj v mali kuhinji. V obrazu so ji bila začrtana leta treh otrok. Zavita v gorko, zimsko ruto je sedla za staro ognjišče in se zamislila skozi nizko okence na belo cesto v prvi sneg. Z ognjišča pa se je dvigal le gost, bel dim, ki je grel zamrzle stene.

V prvi sneg se je zamislila in govorila sama s seboj: "Zgodnje jutro prinese s seboj prvi sneg, vsepoved, je, kakor bi pokrival tonak in lehak pajčolan, potem debel in gost prst pusto in težko naravo. Vse je lepo in v snegu ni stopinje. Ah, to je mlado življenje, to je tvoja prva mladost! In ti, Elvira, si imela tudi svojo mladost!... Da, lepa je bila tvoja mladost, zdela se ti je kakor to jutro v snegu, v katerem ni še ptičje stopinje... Ah, ravno tako je bilo!..." Padla ji je težka glava in zakrila nedolžni obrazek...

Kar se odpru vrata sobe, iz katere se je razširil težak zrak, in na pragu je stal petletni Boris. Kratke letne hlače je imel na sebi in lahko srajčico. Dolgi, zlati lasje so skrivali mala otroška uhlja in visoko čelo, kjer so mu bili prerezani. Z razprostrtimi rokami se je zagnal čokasti deček in hitel k Elviri in Verici, ki ju je zagledal v gorkem objemu: "Mamica! Tudi jaz... jaz..."

"Da, tudi ti, Borček, pridi... pridi!" ga je klicala Elvira in mu je molela naproti desno, da bi ga vzela v naročje. In Borček je bil srečen, kako se je smehljaj, ko ga je gorko poljubila dobra mamica in ga pritisnila k sebi. A kdo je bil srečnejši od Elvire!

Mirno je gledala Verica svojo ga brata in ga rahlo pobožala po mehkih, rdečem licu. Borček pa se ji je tiho nasmehnil in iskal Elvirinih oči, ki so ji bile zopet na beli esthi, globoke, zamišljene, kakor bi gledale le tropo črnih, mrtvih ptic, ki so poginile zapuščene v trdem gladu...

"Slišiš, mamica!" in Borček jo je prijel za lepo bradico. Prestrašila se je Elvira in misel ji je šinila v glavo: "Kaj, če bi me razumela otroka..." "Mamica, poslušaj, mamica!" je silil Borček v njo, ki ga ni prej slišala.

"Kaj ti je dete moje?" in ga je poljubkala.

"Kajne, mamica, Verica je tudi tvoja in Danica in..." ji je začel navedevati, ki ga je v trenutku razumela, je že vedela, kaj ji ina vse povedati, in v živin poljubom mu je vzela besedo iz ust, iz njegovih nedolžnih, ki bi jo morala slišati.

"...in papa!" je zatrepetal Veričin glas in molče je zrla v mater...

"...in pa - pa!" je jecljaje ponovila Elvira, ki jo je pretresla beseda, čaravno je bila kratka in tako enolična... Prebledela je in groza ji je lomila; v pest je skrla svoj lep, suhi obraz in težko vzdihnila: "In vendar — ga ljubim!"

Gorje je morala Verica vse razumeti!

Deseto je odbilo in že davno je šlo nedeljsko jutro mimo lepih, visokih hiš in palač. Dolgo, temne stee so se vlekle v belem snegu. Ime božje, koliko jih je bilo! Koliko jih je šlo, ki so hoteli svoje, nove poti...

Veliki gospodi in gospe v gorkih kožuhih so prihajali in odhajali. Mlade gospodične so hitele, a beli, zimski gospodičji jih je oviral, da so nerodno prestopale, komaj lazile in se je pogreznila drobna nožica do trdih tal. Veseli dečki in deklice so skakljali po nebeskem prahu v belih volnenih jopičih in kapicah in visoke, svetle škornjice so jim varovale nežne nožice pred mokrotno in mrazom. Vse je bilo tako zimsko lepo!

Gori v nizki, temni kuhinji visoko pod streho lepe, gospodske hiše se je obračala ob ognjišču na mizi visoka in vitka postava med nizkimi stenami. Mati in hči sta se držali Elvirine v črni obleki kakor nočna senca. V njenih očeh sta bili bol in žalost, kakor ne bi že dolgo okusile tihega veselja, kot bi hrepenele po njem... Elvira

rine sedaj niso bile na ulici, ki je pravilno tri cele dni in noči, ne bi končala. In kaj jaz vem, kaj je še vse na svetu! Koliko je lepih igrač, zlatih in srebrnih, koliko lepih podob in čednih oblek! Kje so lepe palače in daljni, visoki gradovi s svetlimi sobami, ki kar bleščijo in žarijo čistega zlata in srebra...

"Mnogo, mnogo..." Če bi ti pravili tri cele dni in noči, ne bi končala. In kaj jaz vem, kaj je še vse na svetu! Koliko je lepih igrač, zlatih in srebrnih, koliko lepih podob in čednih oblek! Kje so lepe palače in daljni, visoki gradovi s svetlimi sobami, ki kar bleščijo in žarijo čistega zlata in srebra...

"Če je velik veter," je nadaljevala Verica, "nastanejo visoki peneti valovi, premetajo barko zdaj sem, zdaj tja, jo visoko vzdignejo ter jo treščijo ob breg med ostro skalovje. Barka se razbije in vsi ki so v njej, se ž njo potopijo v globoko morja, ki je njihov grob..."

"Jaz se ne bi peljala na taki barki," je menila Danica in v oči ji je silil le strah pred razburjenim morjem.

"Pa tudi lepe reči se godijo po svetu," je pripovedovala Verica, "iz enega kraja imamo veselo pripovedko, iz drugega lepo pravljico in v tretjega dolgo povest. Med temi so resne, polne misli in žalostne..."

"Lepe podobice so v njej, veš, Danica!" se je pohlajal dečko.

"Poslušajte! Povestica je 'O lepi Fiori'..."

Blizlo se je poldnev in na široki ulici je bilo v največjem življenju. V ozki in mračni kuhinji je čepela četvorica ob nizkem, temnem oknu; družila jih je ena misel, ki jih je nesla v daljne kraje, ki jim jih je slikala in jim v njih oživljala tuje in čudne oblike, o katerih bi jim zdaj pravila Verica, a vsakemu po svoje...

"Tudi ti poslušaj, mamica!" je je opomnila Danica.

"Bom — dete moje..." je zadovoljila. Elvira je gledala pri okenu na ulico, a ni videla v njej onega življenja, ni videla onih težkih misli, črnih, mrtvih ptic, raztegnjenih v belem snegu. Mirna je bila med svojo trojico, zdaj so bile njihove misli tudi njene misli; isti lahki smeh zadovoljnosti in napetosti se je igral okoli njenih ustov kakor Borčiku in Danici, ki sta zrla Verici z napoldprtimi usti naravnost v oči in se nista ganila. Globoka tišina je zavladala v nizkem prostoru, lahek mir je plaval nad njim in nad hrepence četvorice, nad Elviro, ki je zaživela oni kratek trenutek življenja, v katerem je človek brez mučnih misli, v katerem se mu razlije čez trpeče lice tiho in lahko veselje in je srečen...

Verica pa se je začela: "Tam da

"Mnogo, mnogo..." Če bi ti pravili tri cele dni in noči, ne bi končala. In kaj jaz vem, kaj je še vse na svetu! Koliko je lepih igrač, zlatih in srebrnih, koliko lepih podob in čednih oblek! Kje so lepe palače in daljni, visoki gradovi s svetlimi sobami, ki kar bleščijo in žarijo čistega zlata in srebra...

"Če je velik veter," je nadaljevala Verica, "nastanejo visoki peneti valovi, premetajo barko zdaj sem, zdaj tja, jo visoko vzdignejo ter jo treščijo ob breg med ostro skalovje. Barka se razbije in vsi ki so v njej, se ž njo potopijo v globoko morja, ki je njihov grob..."

"Jaz se ne bi peljala na taki barki," je menila Danica in v oči ji je silil le strah pred razburjenim morjem.

"Pa tudi lepe reči se godijo po svetu," je pripovedovala Verica, "iz enega kraja imamo veselo pripovedko, iz drugega lepo pravljico in v tretjega dolgo povest. Med temi so resne, polne misli in žalostne..."

"Lepe podobice so v njej, veš, Danica!" se je pohlajal dečko.

"Poslušajte! Povestica je 'O lepi Fiori'..."

Blizlo se je poldnev in na široki ulici je bilo v največjem življenju. V ozki in mračni kuhinji je čepela četvorica ob nizkem, temnem oknu; družila jih je ena misel, ki jih je nesla v daljne kraje, ki jim jih je slikala in jim v njih oživljala tuje in čudne oblike, o katerih bi jim zdaj pravila Verica, a vsakemu po svoje...

"Tudi ti poslušaj, mamica!" je je opomnila Danica.

"Bom — dete moje..." je zadovoljila. Elvira je gledala pri oknu na ulico, a ni videla v njej onega življenja, ni videla onih težkih misli, črnih, mrtvih ptic, raztegnjenih v belem snegu. Mirna je bila med svojo trojico, zdaj so bile njihove misli tudi njene misli; isti lahki smeh zadovoljnosti in napetosti se je igral okoli njenih ustov kakor Borčiku in Danici, ki sta zrla Verici z napoldprtimi usti naravnost v oči in se nista ganila. Globoka tišina je zavladala v nizkem prostoru, lahek mir je plaval nad njim in nad hrepence četvorice, nad Elviro, ki je zaživela oni kratek trenutek življenja, v katerem je človek brez mučnih misli, v katerem se mu razlije čez trpeče lice tiho in lahko veselje in je srečen...

Verica pa se je začela: "Tam da

leč nekje je lepa, solčna Italija. Oh, Italija! Mnogo, mnogo vasi in lepih mest je v njej in bogatih in revnih ljudi. Bogati se veselijo in revni trpijo... Želava je družinica v enem tistih lepih mest: bila je uboga in revna. Oče —"

pri tem so že bile Veričine oči v Elvirinih... "je bil navaden delavec. Malo je služil in malo prinesel domov. Mamica" — nehotoma jo je prijel dekletce za blede roke, Borček se ji je pritiskal te sneje h kolenom in Danica k njenim prsim, ko jo je držala Elvira v naročju — "je bila dobra in pridna. Skrbela je za svoje dva otročiča, za Donald in Fioro. Mirna sta bila otroka in ubogata sta svoje starše. In Fiora! Bila je devetletno dekletce, dolge, črne lasje je imela, svetločrne oči in rajskelepe požast obrazek. Pol mesta jo je poznalo. Srečna je bila mamica z njo. Pomislite srečo! V velikem mestnem gledališču so bile vsak teden predstave. Predstavljal so sami lepi dečki in deklice. Vse je oskrbovala velika gospoda, ki je potem delila čisti dobiček med stradalajočim ljudstvom. Dečki so bili oblečeni v bogate kralje, prince in kneze, deklice v lepe in razkošne kraljice, prince in kneginje. A vse so igrali molčce, predstavljali so zakleti, pravljenci svet, kjer vse drema in sanja... Rešiti jih more le sama čarovnica, ki jim je dala to usodo... Med temi dečkami je bila tudi lepa Fiora. Vedno je igrala najdiščeno kraljico v židani, z zlatom prepleteni obleki in z zlatom krono na glavi..."

"Jej!... ta lepa Fiora!" je vzklila Danica in v oči ji je bilo kot bi bila že pri njej bogata kraljica.

"Lepo se je vedla mlada Fiora in je tudi znala," je nadaljevala Verica. "Kako so jo hvalili gospodje in gospe, kakšne bogate darove so ji nosili in ji obetali prihodnost. Vsa srečna je bila dobra Fiora in dala je obilne darove skrbni mamici... Pa glejte v sreči nesrečo! Oče —"

kakor misel je vse pretresel strah ob kratki besedi, ki na se ga kmalu zavedli. In zopet jih je neslo nevedno hrepeneje k Fiorini sreči — "je bil ponosen, da, preobasen ob hčerini sreči. Pustil je dolo, po mestu je hodil in rad je poslušal, kako so hvalili njegovo Fioro. Med gospodo je celo prišel in ti so ga gostili, ko so zvedeli da je Fiorin oče. Navadil se je te ga življenja in rad ga je imel, samo da mu je zmanjkovalo vedno denarja... Fiora pa je napredovala, zaslovela je in zlata sreča ji je bila dana..."

Med tem je žarelo štiri parov in hrepeneje po isti zlati sreči... Poldan je bilo in ga zvonilo, ko je zopet začela Verica: "Oče —"

"rad bi lepo živel, pogajal in se veselil, in ni bilo denarja. Saj je tako vse odnesel, še ono, kar si je zaslužila Fiora sama. In prišel je nesrečni dan! Do grla pijan se je priklatil domov, da ni mogel se po stopnicah. Pa vendar je šlo, — strah je obdajal prej mirno četvorico, obrazi so se izpreminjali; prej lahki smeh se je le vlekel mimo mehkih ust, tiho veselje v mirno zadovoljnostjo je bledele z rdečih lic in vsiljeval se je rezek nemir, ki je jel napolnjevati nizki in mračni prostor s strahom in grozo... — 'privlekel se je, —' zunaj na ozkih stopnicah so odmevali nerodni, težki koraki, — 'šepetno je vstopil v svoje stanovanje, je kričal in vpil: 'Denar! denar!' — ali pa Fioro... — in pred vrati v kuhinjo je kakor odmevalo: 'Denar! denar —' kar se odpru in do grla pijan plane notri Albin Elvirin — in ni bilo več Fioro, ne njene sreče..."

konča Verica svojo povestico, iz strahu se zadere kvikško Elvira. Verica in Borček padeta, pada Danica Elviri z naročja in sliči se in odmeva en vzdih globok, en jok in stok...

"O — Bog!... o Bog!"

"Jaz pa hočem denarja! denarja! denarja!... ali pa!..." vpije in dviguje Albin svojo težko pest nad ubogo in revno četvorico, ki leži pred njim z obrazom obrnjenim k tlom...

Kako kratek je bil trenutek življenja: trenutek tihega življenja in sreče — le v hrepeneju!...

PET TOČK.

1) Rodovitna zemlja.

2) Zdrava, čista studenčna voda.

3) Zdravo podnebje, ugodna klima in priazen kraj.

4) Dobre trgovske in druge telegrafne zveze s velikimi industrijskimi mesti.

5) Nizke cene, lahki obroki ter nobene čifutarije.

Se je prostora za 150 rojakov. Pridite in ogledajte si to zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste. Tu bo lo samo Slovenci, tujcev ne bo med nami.

Verica pa se je začela: "Tam da

leč nekje je lepa, solčna Italija. Oh, Italija! Mnogo, mnogo vasi in lepih mest je v njej in bogatih in revnih ljudi. Bogati se veselijo in revni trpijo... Želava je družinica v enem tistih lepih mest: bila je uboga in revna. Oče —"

pri tem so že bile Veričine oči v Elvirinih... "je bil navaden delavec. Malo je služil in malo prinesel domov. Mamica" — nehotoma jo je prijel dekletce za blede roke, Borček se ji je pritiskal te sneje h kolenom in Danica k njenim prsim, ko jo je držala Elvira v naročju — "je bila dobra in pridna. Skrbela je za svoje dva otročiča, za Donald in Fioro. Mirna sta bila otroka in ubogata sta svoje starše. In Fiora! Bila je devetletno dekletce, dolge, črne lasje je imela, svetločrne oči in rajskelepe požast obrazek. Pol mesta jo je poznalo. Srečna je bila mamica z njo. Pomislite srečo! V velikem mestnem gledališču so bile vsak teden predstave. Predstavljal so sami lepi dečki in deklice. Vse je oskrbovala velika gospoda, ki je potem delila čisti dobiček med stradalajočim ljudstvom. Dečki so bili oblečeni v bogate kralje, prince in kneze, deklice v lepe in razkošne kraljice, prince in kneginje. A vse so igrali molčce, predstavljali so zakleti, pravljenci svet, kjer vse drema in sanja... Rešiti jih more le sama čarovnica, ki jim je dala to usodo... Med temi dečkami je bila tudi lepa Fiora. Vedno je igrala najdiščeno kraljico v židani, z zlatom prepleteni obleki in z zlatom krono na glavi..."

Jej!... ta lepa Fiora!" je vzklila Danica in v oči ji je bilo kot bi bila že pri njej bogata kraljica.

"Lepo se je vedla mlada Fiora in je tudi znala," je nadaljevala Verica. "Kako so jo hvalili gospodje in gospe, kakšne bogate darove so ji nosili in ji obetali prihodnost. Vsa srečna je bila dobra Fiora in dala je obilne darove skrbni mamici... Pa glejte v sreči nesrečo! Oče —"

kakor misel je vse pretresel strah ob kratki besedi, ki na se ga kmalu zavedli. In zopet jih je neslo nevedno hrepeneje k Fiorini sreči — "je bil ponosen, da, preobasen ob hčerini sreči. Pustil je dolo, po mestu je hodil in rad je poslušal, kako so hvalili njegovo Fioro. Med gospodo je celo prišel in ti so ga gostili, ko so zvedeli da je Fiorin oče. Navadil se je te ga življenja in rad ga je imel, samo da mu je zmanjkovalo vedno denarja... Fiora pa je napredovala, zaslovela je in zlata sreča ji je bila dana..."

Med tem je žarelo štiri parov in hrepeneje po isti zlati sreči... Poldan je bilo in ga zvonilo, ko je zopet začela Verica: "Oče —"

"rad bi lepo živel, pogajal in se veselil, in ni bilo denarja. Saj je tako vse odnesel, še ono, kar si je zaslužila Fiora sama. In prišel je nesrečni dan! Do grla pijan se je priklatil domov, da ni mogel se po stopnicah. Pa vendar je šlo, — strah je obdajal prej mirno četvorico, obrazi so se izpreminjali; prej lahki smeh se je le vlekel mimo mehkih ust, tiho veselje v mirno zadovoljnostjo je bledele z rdečih lic in vsiljeval se je rezek nemir, ki je jel napolnjevati nizki in mračni prostor s strahom in grozo... — 'privlekel se je, —' zunaj na ozkih stopnicah so odmevali nerodni, težki koraki, — 'šepetno je vstopil v svoje stanovanje, je kričal in vpil: 'Denar! denar!' — ali pa Fioro... — in pred vrati v kuhinjo je kakor odmevalo: 'Denar! denar —' kar se odpru in do grla pijan plane notri Albin Elvirin — in ni bilo več Fioro, ne njene sreče..."

konča Verica svojo povestico, iz strahu se zadere kvikško Elvira. Verica in Borček padeta, pada Danica Elviri z naročja in sliči se in odmeva en vzdih globok, en jok in stok...

"O — Bog!... o Bog!"

"Jaz pa hočem denarja! denarja! denarja!... ali pa!..." vpije in dviguje Albin svojo težko pest nad ubogo in revno četvorico, ki leži pred njim z obrazom obrnjenim k tlom...

Kako kratek je bil trenutek življenja: trenutek tihega življenja in sreče — le v hrepeneju!...

PET TOČK.

1) Rodovitna zemlja.

2) Zdrava, čista studenčna voda.

3) Zdravo podnebje, ugodna klima in priazen kraj.

4) Dobre trgovske in druge telegrafne zveze s velikimi industrijskimi mesti.

5) Nizke cene, lahki obroki ter nobene čifutarije.

Se je prostora za 150 rojakov. Pridite in ogledajte si to zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste. Tu bo lo samo Slovenci, tujcev ne bo med nami.

Verica pa se je začela: "Tam da

Razne zanimivosti.

Izkoriščanje visokih vodopadov.

45 let je preteklo, odkar je Francoz Aristide de Berges kot prvi uporabil 200 m visok vodopad za obrat na žagi v Lareeyu v francoskih Alpah. Leta 1881. je istotam v enako svrhu vpregel 500 m visok vodopad. Vse je pričakovalo, da bo veliki pritisk ob otvoritvi vse cevi popolnoma zmečkal, toda nič hudega se ni pripetilo. Dolgo časa so se podjetniki izrabiti tako visokih padcev izogibali, ker to v primeru z napravami s srednjim in nizkim pritiskom ne bi bilo gospodarsko. Šele v zadnjem desetletju, ko se na vseh straneh izkoriščajo naravne vodne sile, so začeli zopet izrabljati velike padce. V zapadnih Alpah so sedaj 3 naprave po 600 m, pri Staldenu v Wallisu ena s 700 m in v Pirenejah ena s 940 m izrabljene višine; naprava, ki izkorišča padec Taneyskega jezera do Vourvry na Rhoni nad ustjem v Genfsko jezero, izrablja višino 950 m. Kljub ogromnim tehničnim težkostem, ki jih povzroča vsak meter padea, namerava sedaj neka pariška elektrotehniška družba izkoristiti 1650 meterski padec Füllyskega jezera v Wallisu do Martigny. Napeljava bo dolga 4,5 km, jeklene cevi bodo napravljen na poseben način in bodo imele 50 do 60 cm svetlobe.

Ali so Rimljani kadili?

Nedavno je v bližini Seville na mestu stare rimske naselbine madridski vseučiliški profesor arheolog de Los Rios izkopal sedanjem manjšim pipam podobne predmete. Pa že tudi pred leti so na več krajih v rimskih grobovih in razvalinah našli take pipe. Ni dvoma, da gre tu za kadilsko orodje, dasi seveda ni treba, da bi bil ravno tobak, ki so ga Rimci kadili. O Skitih je n. pr. znano, da so kadili konopljo. V zgodnjem srednjem veku je bila kot snov za kajenje zelo razširjena sivka (Lavendel). Pesnik Jaime Febrer je l. 1276. v svoji epski pesnitvi o zavzetju Valence dokaj natančno opisal kajenje sivke. Pravi, da to kajenje prežene spanec in daje moč in vztrajnost, ker izsuši vlažnost možgan. Profesor de Los Rios in drugi arheologi so mnenja, da so že Rimljani poznali kajenje sivke. Na pipah namreč, ki so jih nedavno našli pri Valenci in ki so napravljene iz neke morske pene podobne snovi, je urezana majhna rastlina, katero so navedeni učenjaki spoznali za sivko. Seveda da bi pri teh starorimskih naredbah lahko šlo tudi kajenje opija, s katerim so se legionarji lahko seznanili na svojih pohodih po orienitu. Temu mnenju pa nasprotuje dejstvo, da v najdenih pipah ni nobenih sledi o zlinidri, ki se pri kajenju opija navadno napravi.

Kaj se vse prodaja na javnih dražbah.

Maurice Prax piše v "Matinu": Velike javne dražbe v Parizu napredujejo. Ena zbirka slik za drugo se javno prodaja; in sicer dobro prodaja. Ta dni se bo prodal "umetniški" predmet, ki je nesporno avtematičen. Je to dobro ohranjeno okamenelo truplo nekega Patagoneca. Umrl je bil l. 92 em visok. Star je bil tisoč let. In navzile svoji častivredni starosti, znesle desetkrat več nego najslavnejši bokser. Prenese vsak udarec, ne da bi se ganil; vendar ni bil nesreča za vse one neprevidežne, ki bi ga poskusili udariti, njihove pesti bi dobro čutile. Ta Patagonec ima kamenito sree v kamenitih prsih. Z eno besedo, je to okameneli mož. Ko je še živel, je dobil par prav posebnih udarcev, katerih sledovi se še danes vidijo na njegovem kamenitem telesu. Navzile svojemu zdravju je ta nesrečni gentleman vendarle nekega dne umrl. Njegovo truplo se je vsled učinka apnenih soli izpremenilo v kamenit kip. Znanstveniki se ne morejo zediniti o vprašanju in času tega procesa. Nekateri trde, da je mogoče okamenjenje nastati le vsled vulkanične erupcije, kako pri izbruhu vulkana Mont-Pele. Sicer

POZOR ŠUMSKI DELAVCI!

Delo dobi 60 mož. Plačam polleti in pozimi od \$1.75 do \$2 na dan, hrana in stanovanje prosto. Tukaj se režejo sami krelji iz smrekovega drevja (Spruce Logs). Tukaj je dobra voda in dober zrak.

Hubert Mihie, Black Mountain, N. C.

NAŠ GOSPODAR,

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših glavnih in zanimivostih iz celega sveta. Pošljite denar na:

Naš Gospodar, 2616 S. Lawndale Avenue, Chicago, Ill.

108 v 2 d)

Se je prostora za 150 rojakov. Pridite in ogledajte si to zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste. Tu bo lo samo Slovenci, tujcev ne bo med nami.

Se je prostora za 150 rojakov. Pridite in ogledajte si to zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste. Tu bo lo samo Slovenci, tujcev ne bo med nami.

Se je prostora za 150 rojakov. Pridite in ogledajte si to zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste. Tu bo lo samo Slovenci, tujcev ne bo med nami.

Se je prostora za 150 rojakov. Pridite in ogledajte si to zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste. Tu bo lo samo Slovenci, tujcev ne bo med nami.

pa mislimo, da tega učenjaki ne razumejo in da bi to prej rešil kak kipar ali kamnosek. Toda pustimo to raje... Tega Patagoneca sta dobila l. 1899. dva čilska ribiča pri izlivu reke Tucapelu ter ga potegnili na breg. Okoli okamenega "utopljenca" se je kmalu zbrala množica radovednežev. Govorili so, sodili so, uganjali so. Nekdo je popolnoma resno pripomnil: "Jaz tega utopljenca poznam; je to lord admiral Cavenish, ki je tukaj umrl l. 1553." "Toda kje pa!" je zaklicala druga, bolj informirana oseba. "To je vendar don Pedro Valdivia." Medtem se je približal množici ameriški državljani. Dolgo je gledal okamenelo truplo. Nato si je prizgal pipo in ni rekel — nič. Še isti večer pa je popolnoma natihoma kupil od obeh ribičev okamenelo truplo, odpeljal ga ter razstavil v bližnjem mestu. Okameneli mož je bil 20 večerov največja atrakcija za ondotno prebivalstvo. Toda Amerikane ni bil s tem zadovoljen. Prišlo mu je na misel: "Kaj bi bilo, če bi pokazal to atrakcijo Parizanom?" In je odpeljal z okamenilim tovaršem v Havre. Žal, da je celo pot na ladji igral kakarat. Najbrže je vse zaigral, kajti ko je stopil na gostoljubna francoska tla, ni imel niti vinarja v žepu. In tako se je zgodilo, da je nekega dne pustil okamenega mrtveca v nekem hotelu kot zastavo za neplačeno stanovanje in hrano... Preteklo je 13 let. Upniki nesrečnega impresaria niso nikdar več slišali o svojem dolžniku. Več niso hoteli nuditi okamenemu Patagonecu, ki tehtla tristo kilogramov, podstrešja, in tako so se odločili, da ga prodajo na javni dražbi. To je zgodovina okamenega Patagoneca. Zdaj ga bodo prodali — in prav gotovo za drag denar...

Nekaj o tobaku.

V Avstriji se goji tobakova rastlina v Galiciji, na Tirolskem in v Dalmaciji. Pri tobačnih nasadih je uslužbenih 54.000 ljudi, katere izplačuje država v znesku 5 milijonov kron. Država pa kupi vsako leto tudi za 13 milijonov kron ogrskega tobaka. Poleg tega kupi še za 40 milijonov kron tujegega tobaka. Avstrijske tovarne pripravijo letno okoli 400.000 stotov tobaka, iz katerega izdela jo okoli 1300 milijonov smodk, 6200 milijonov cigaret, 250.000 stotov tobaka za kajenje. Kako napreduje uporaba tobaka, je razvidno iz sledečih podatkov: leta 1748. so bile pri nas samo 3 tovarne. Bileleval se je samo tobak za nosljanje in kajenje s pomočjo pipe. Dohodki so znašali 11 milijonov kron. L. 1912. pa je bilo 30 tovarn, v katerih se je izdelovalo 31 vrst cigar in 25 raznih vrst cigaret, 28 vrst tobaka za kajenje in 24 vrst tobaka za nosljanje. Dohodki so znašali ogromno svoto 337 milijonov kron.

Iščem svojega brata VINKO STAVANJA.

Čul sem, da se nahaja nekje v Greenland, Mich. Poročati mu imam važne stvari, zato prosim ceneje rojake, če kedo ve, kje se nahaja, da mi javi njegov naslov, ali naj se sam ogasi. — Louis Stavanja, 1390 East 41st St., Cleveland, Ohio.

(17—7 3x v 2 d)

POZOR ŠUMSKI DELAVCI!

Delo dobi 60 mož. Plačam polleti in pozimi od \$1.75 do \$

Tedenska pisma.

Piše Mike Cegare.

O salonarjih in salonih.

Na Ričvotu, dne 23. Zulaia 1913.

Cenjeni Mr. Editor:— Ker

am, da so naročeni skoro vsi

naši slovenski gostilničarji ali sa-

lonarji na Vaš list, sem se za da-

nes odločil posvetiti te vrstice go-

spodom salonarjem. O farmerjih

sem že svojočasno tudi pisal in o

salonikarskem biznesu; torej sem

se danes vrgel za enkrat na go-

stilničarsko polje, ker so pa neka-

teri izmed teh zelo natančni, bom

skušal, da se ne zamerim ne Pe-

tru, ne Pavlu. Jaz vem, da je med

vsemi stanovi ali biznesi ravno ta

najbolj težaven, ker se mora člo-

vek za baro ubijati od zore do

pozne ure zvečer. Vsak gostilni-

čar dela za naša žejna grla po

18 ali 20 ur na dan; torej ima re-

več samo 4 ure prostega časa za

spanje in izprehode. Ali ni to res

požrtvovalno? Ako bi imel jaz pri-

tem kako odlično besedo, bi

moral iti vsi gostilničarji narava-

nost v nebesa; pa naj si bodo že

csma, ali pa deveta! Kaj bi res

počelo ljudstvo sedaj po leti, če

bi bile gostilne že zvečer ob 6. za-

prte, kakor so drugi stori? Piti bi

se moralo navadno vodo, ki še za

v črevlje ni dobra. Mnogo bi jih

pomrla tudi vsled "ta žejne kole-

re". In ker sem jaz že od nekdaj

znan in se interesiram za mojstro

skunarjev, tako bom še dalje dr-

žal z njimi do smrti; čeravno se

vsi tempereniki postavijo na

glavo.

Vsak gostilničar ima štiri hude

sovražnike in sicer: slabe delav-

ke razmere in slabo vreme po

leti; drugi: dolžnike; tretji: po-

licista in slednjič nepoštenega

bartenderja. Bolj potrebna ne

bom o teh govoril, ker je o tem

vsak že sam in v znesli prepra-

čan. S kratkimi besedami hočem

le še podati tukaj poteze ali obris,

kako pričenjajo naši rojaki salo-

ne, kako iste dalje ronajo itd. To

črtico bom pa njim v počast iz-

vedel prav na novodoben način

pisanja, da ne bom rabil pri tem

nobenega glazola. Vsak bo naj si

mislil primanjkuje glagola ali

dejanja sam zraven in cel roman

od salonarjev se bo lepo zaključil.

Torej začnimo:

"Večletno delo v tovarni ali v

kaki jami. Marljivo in prične ro-

ke. Varčevanje. Obrestonosno na-

loženi denar na banki. \$2000.—

kapitala. Primeren in za biznes u-

lganost kornar. Odvetnik. Držav-

ljanstvo. Pogodba. Pivovarna.

Pogodba z liker dilerjem, pekarni,

mesarjem in prodajalcem ledu za

biznes. Ime salona. Nakup bare,

Cash registra, steklenice in kozar-

cev. Gramofon ali glasovir. Ura,

biljardna miza. Bartender. Free

Launch. Preste, ali klobase z zel-

jem ob sobotah. Fermonka. Keg-

ljšice. Tritanje med gosti. Smed-

ke. Viska. Trinerjevo vino. Im-

portiran brnjevce. Raznovrstno

vino. Soft drinki. Sladkor. Jajca.

Lemone. Pajnt. Keg. ali sodeček.

Baksa. Galonea. Karte. Domino.

Dajsi. Preprij. Polienj. Knipel

Zeleni voz. Ričet v zaporu. A-

men. ———

Iz vsega tega se človek lahko

prepriča, koliko reči mora nositi

vsak gostilničar v svoji glavi. Da,

ako bi imel jaz pri tem glavno be-

sedo, bi določil za salonarje sle-

družbeno gostilničarja, in naj bi

kupovali tudi zobotrebe.

5.) Peki naj bi preskrbovali pe-

riilo, kar se ga potrebuje.

6.) Liferanti smodk naj bi pla-

čevali davke in morebitne kazni

katere mora gostilničar plačevati.

7.) Kar je še ostalih liferantov,

prevzamejo odgovornost v plačilo

ostalih izdatkov.

8.) Čisti prebitek spravlja go-

stilničar sam in daje vsako leto

25 odstotkov od tega za naše na-

meravano Slovensko Zavetišče.

Aj Beč Ju. Ako bi bilo vse to

resnica, bi si želel postati vsakdo

gostilničar v Ameriki; tako bi

imeli morda že v par letih zaželje-

no Zavetišče za naše revne sobra-

te.

Zadnja moja in zelo priporočlj-

va točka za gostilničarje je pa ta,

da naj bi bila po tovarnah, kem-

pah in jamah vsako soboto "pe-

da".

Solong Vaš truli Juri

M. C.

Kako kranjski Kočevarji
snubijo in ženitujejo.

—o—

Ako si ženin nevesto izbere sam

ali če mu jo odločita roditelja,

odbero dan ali večer, kdaj pojde-

jo snubit. Določena dneva na ve-

čer povabi ženinov oče kuma in

kumo, pa bližje sosedo pod svojo

streho. Tu se goste in vesele ra-

dično pozno v noč — in brio burke.

Radost je tem večja, snuha je tem

obilnejše, čim dovpetnejši so snubi-

ci. Ko so židane volje, če imajo

kaj dosti pijače, opozori jih ženi-

nova mati, da je čas, da se dvi-

gnejo. Pokropi jih z blagoslovlje-

no vodo, zato da bi bila srečna

snubitev in jih poprosi, da bi ji

v hišo pripeljali dobro, pridno,

pošteno snaho. A predno odidejo

snubei, morajo vselej piti še šent-

janževca, Bog varuj, da bi poza-

bili to! Kočevar je sploh vse za-

ljubljen v ta napoj.

Po tej večerni gostiji in zabavi

odidejo snubei mirno proti neve-

stini hiši, ki je včasih blizu, včasih

pa tudi precej daleč v kakem se-

lu. V nevestini hiši, dasi znajo,

kaj jih čaka, navadno vse spi in

počiva. Snubei se vstopijo pred

vrata in jamejo trkati. V hiši se

zbude, in kdor si že je, najrajši

gospodar, oglasi se in popraša,

kdo trka na vrata in česa bi rad?

Snubei odgovorijo, da so popotni,

da so se zakasnili in da bi radi

prenočili pod to gostoljubno in

pošteno streho. Gospodar opomni,

če so dobri, verni ljudje in če imajo

potne liste, da jim hočejo dati

prenočišča.

Po tem razgovoru odprejo snubi-

cem, prižgejo brz svečo ali kar

imajo in razsvetlijo hišo. Nevestin

oče vpraša, kaj može vendar ta-

ko pozno hodijo le-todi; eden iz-

med njih, načelnik pa pove, da

imajo med seboj mladega pajda-

ša, ki si išče tovarišice; a ta je ba-

je njihov hči.

Oče pozove svojo ženo in vpra-

ša: "Hoj, Mina, ali čuješ, kaj za-

ltevajo možje?"

Žena odgovori: "Slišim, ali jaz

pravim, naša Minka je še premla

da; že sem ji rekla, naj še leto dni

počaka, da bo dovolj zrejša, — ali

kako je začela majati z rameno-

ma; dejala je, da ni več premla-

da, — oče, učini ti, kar znaš, da

je in bode prav; dekle le po svoji

glavi živi!"

Ko mati pripoveduje svoje mi-

sli, v tem se hči kam skrije in po-

sliša, kaj oče, kaj mati govorita

in kako snubei ugovarjajo. Ker

hčere le ni in ni od nikoder, zač-

no jo iskati prišleci. Nektera ne-

vesta je hudomušna ter hoče po-

dražiti snubece, zatgadel se skrije

tako, da je nikakor ne morejo

najti. Može pa se razsrdi in o-

pomni, da ne bodo več iskali,

temveč da odidejo k sosedu, saj

ima tudi pridno hčer. Nevesta se

prestraši in oglasi: "Može, tu

sem tu!"

Snubei primejo nevesto, peljejo

za mizo in posadijo k ženinu. Oče

in može se jamejo razgovarjati in

pogajati o uzajamnem vnu, in ko

je to določeno, da ženin nevesi

ki, odčen z dragoceno žeparico,

rok okovanih z dragimi prstani in

sicer obogačen, da se še bolj zadol-

ži s svojo ženitvijo, zlasti z mno-

godnevnim svatovanjem, ki je nek-

daj le malo časa trajalo. Take ob-

jetne ženitve hudo zatirajo uboge

Kočevarje dandanes.

Pred poroko pridejo ženinovi

svatje pod nevestino streho in se-

boj pripeljejo godece, ki pridno

citrajo in igrajo na velike in ma-

le gosli. Na nevestinem domu, ko-

likormorejo, gostijo svate; želja in

prosene kaže Bog varuj, da ne bi

dobili na mijo.

Ko odhajajo v cerkev, plaka

jako nevesta in se brani, kakor da

bi se rada ostala doma in dekleče-

vala, naposled pa se vendar le u-

da vsa objekana. Pri odhodu je

vse resno; nevestina mati in oče

sta sama rosnih oči in nekako žal-

ostna. Ženin strmi in se boji, da

bi se nevesta ne skujala, kar se

včasih tudi pripeti. Starešina prej-

me od nevestine matere poln sve-

ženj na kose narezanega kruha.

Ta kruh razmečejo na potu mla-

dim in starim spremnikom, ki se

hladno pulijo za-nj, včasih celo

stepo.

Nekdaj je ženin imel na glavi

klobuk z veliki kraji, na telu pa

rokavac iz belega surovega sukna

in platnene hlače. Ogrinjali so se

s plaščem, ki je o takih prilikah

romal od ženinova do ženinova. Ker

se ga obilo rabili, zato je bil skoro

brez vsakojake barve — in neki

hudomušen godec je o neki ženitvi

vprico vseh svatov opomnil in se

poslal da bode treba plašč obe-

siti v dimnik h klobasam, da bo-

de vsaj črn.

Nevesta je imela tudi črno že-

nitovansko jopico na sebi, in tudi

ta jopica je romala od neveste do

neveste. Sicer ima glavo s krono

iz evetke odčeno in trakovi ji

raz glavo visejo po plečih.

Po poroki odidejo na nevestin

dom, kjer jedo kruh in pijejo vi-

no. Ženinu in nevesti so nekdanj

za mizo odločili prostor; na tem

prostoru sta morala ves božji dan

molče sedeti, svatje pa so vsak na

svoj dom odšli iskati kruha in me-

sa in drugih jestvin, a spremljali

so jih godeci s svojo godbo. Ko so

bili zopet vsi zbrani pod nevesti-

no streho, začeli so se gostiti, po-

mizo pa so jih vsaki otroci ščipa-

li, šegotali in opominjali, naj se

spominjajo i njih, ne le samih

sebe.

Ta običaj se je ohranil do da-

nashjega dne, le to je drugače, da

ženin in nevesta ne mrlita več za

mizo ves dan vsak na svojem pro-

storu, temveč da se razgovarjata

in kratkočasi sama kje na stra-

ni, kjer jima je drago in kjer ju

nihee ne moti.

Predno nevestin oče nevesto iz-

pusti iz svoje hiše, morajo svatje

z nevesto vred zaplesati in pleše-

jo ter pričajo, da nevesta ni hro-

ma, niti sicer bolna, temveč da

je zdrava, čvrsta. Po vsem tem

svatovanju se poslovijo in odidejo

na ženinov dom, kjer dalje ženi-

tujejo, dostikrat po celih osem

dnij, da res ni ne konea ne kraja.

Tako obotno dolgotrajno svato-

vanje pokvari marsikoga, tako da

potlej dolgo časa čuti svoj pir.

Bodi vesel in korajžen in smeh-

ljaj se ti bode cel svet dokler ne

dospeš do kakega "suhega" me-

sta.

Zenitovansko potovanje.

A: "Kje pa nameravaš prebiti

medene tedne?"

B: "Ker se nam bliža baš doba

kislih kunar, se bode napotil za

nekaj dni proti Solnograškem."

Za smeh in kratek čas.

NAMIGLJAJ,

Priatelj slikarju: "Čemu si pa pričel zopet slikati vice in

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

VRADNIKI:

Predsednik IVAN GERM, 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 434.
Pomočnik tajnika: MICHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1394 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOJZE, Ely, Minn., Box 106.
Štampar: ALOJŠ VIKAR, Lorain, Ohio, 1708 E. 25th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN J. IVMEC, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOJŠ KOSTELAR, Salido, Colo., Box 522.
MICHAEL KLOBUČAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
FRANK SPERHAK, Kansas City, Kans., 423 No. 6th St.

POROTNIKI:

IVAN KERŽIČNIK, Burlington, Pa., Box 123.
FRANK GOJZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHNEV, Pueblo, Colo., 1719 Miller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne poljizave pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

DOSEDAJ PRIGLAŠENI DELEGATI ZA DEVETO GLAVNO ZBOROVANJE J. S. K. JEDNOTE.

Ime delegata:	Društvo:	Mesto in država:
Josip Spreitzer	1.	Ely, Minnesota.
Josip J. Peschell	1.	Ely, Minnesota.
John Merhar	2.	Ely, Minnesota.
Alojz Pogorelec	2.	Ely, Minnesota.
John Vogrich	3.	La Sale, Ill.
Stefan Vozelj	4.	Bridgeville, Pa.
Anton Stefanič	5.	Tower, Minn.
Matija Simšič	6.	Lorain, Ohio.
John Hlenič	9.	Calumet, Mich.
Mihel Zanich	9.	Calumet, Mich.
John Goseneč	9.	Calumet, Mich.
Frank Žitnik	11.	Omaha, Nebraska.
Frank Krese	12.	Pittsburg, Pa.
John Arh	13.	Whitney, Pa.
Josip Tomšič	15.	Pueblo, Colo.
Frane Slabe	16.	Johnstown, Pa.
Josip Rovar	16.	Johnstown, Pa.
Frank Kržišnik	18.	Rock Springs, Wyo.
Josip Fischer	18.	Rock Springs, Wyo.
Frank Tauchar	18.	Rock Springs, Wyo.
Frank Justin	19.	Lorain, Ohio.
Frank Skrabec	21.	Denver, Colo.
Anton Motz	22.	So. Chicago, Ill.
Josip Anšič	22.	So. Chicago, Ill.
John Eriah	23.	San Francisco, Cal.
Martin Šuklje	23.	San Francisco, Cal.
Anton Fritz	25.	Eveleth, Minn.
George Kotze	25.	Eveleth, Minn.
Josip Pogachar	26.	Pittsburg, Pa.
Martin Zibert	27.	Diamondville, Wyo.
Frank Hlačen	28.	Diamondville, Wyo.
Alois Tolar	29.	Imperial, Pa.
Frank Champa	30.	Chisholm, Minn.
John Lamuth	30.	Chisholm, Minn.
Jakob Petrič	30.	Chisholm, Minn.
Mihel Bambich	31.	Braddock, Pa.
Alois Hrovat	31.	Braddock, Pa.
Gregor J. Porenta	32.	B. Diamond, Wash.
Frank Shifrer	33.	Unity Sta., Pa.
John Rupnik	33.	Unity Sta., Pa.
Andrej Kovačič	35.	Dunlop, Pa.
Mihel Rovanišek	36.	Conemaugh, Pa.
Ivan Avsee	37.	Cleveland, Ohio.
Anton Grdina	37.	Cleveland, Ohio.
Anton Ostir	37.	Cleveland, Ohio.
Peter Chulig	38.	Pueblo, Colo.
George Jandro	39.	Roslyn, Wash.
Anton Semrov	40.	Claridge, Pa.
Anton Jurjavčič	41.	E. Palestine, Ohio.
John Strauss	42.	Pueblo, Colo.
Alois Baland	44.	Barberton, Ohio.
John Hribernik	45.	Indianapolis, Ind.
Frank Lovšin	47.	Aspen, Colo.
Josip Cvetković	49.	Kansas City, Kans.
Math. Shobar	51.	Murray, Utah.
Frane Augustin	52.	W. Mineral, Kans.
Frank Per	53.	Little Falls, N. Y.
John Povsha	54.	Hibbing, Minn.
John Krumar	55.	Lemont, Furnace, Pa.
Josip Pavletič	57.	Export, Pa.
Alois Sasič	58.	Bear Creek, Mont.
Martin Govednik	60.	Chisholm, Minn.
Jernej Jaklevič	61.	Reading, Pa.
Anton Kosiček	66.	Joliet, Ill.
Matija Mikan	68.	Monnesen, Pa.
Ignacij Golob	69.	Thomas, West Va.
John Volkar	70.	Chicago, Ill.
Matija Slapnik	71.	Collinwood, Ohio.
John Koprivšek	75.	Meadow Lands, Pa.
John Drobnič	78.	Salida, Colo.
Frank Starich	82.	Sheboygan, Wis.
Frank Krek	84.	Trinidad, Colo.
Matt Levstik	85.	Aurora, Minn.
Robert Kunstl	87.	St. Louis, Mo.
Mihel Bugar	89.	Klein, Montana.
Frank Sakser	89. in 90.	New York City.
Frank Barle	94.	Waukegan, Ill.
Josip Polanšek	94.	Waukegan, Ill.
Martin Demšar	99.	Butte, Montana.
Josip Kozan	105.	Davis, West Va.
John Bogdanovich	106.	Duluth, Minn.
Joseph Koschak	107. in 112.	McKinley, Minn.
Frank Kochevar	110. in 113.	McKinley, Minn.

Vsa ostala društva, ki še niso poslala imen svojih delegatov, so prošena, da to takoj store.

GEO. L. BROZICH,
tajnik.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJ
VEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Josip Premk, pisatelj, 25 let. — Egidij Černe, delavec, 63 let. — Franciška Pogačnik, posestnikova žena, 22 let. — Anton Mihelič, posestnikov sin, 12 let.

Umrli je v Olševku pri Kranju dne 3. julija č. g. zlatomašnik Andrej Vole, župnik v pokopju. Pokopnik je bil rojen dne 7. majnika 1824 in 30. julija 1857 v mašniški posvečen. Eno leto je bil semeniški duhovnik, potem pa je služboval kot kaplan v Seleh, na Bledu, v Srednji vasi v Bohinju, v Boštanjju, kot župnik v Beli cerkvi in St. Vidu pri Ljubljani. Od leta 1891 pa je živel v pokopju in po svojih močeh pomagal v dušnem pastirstvu.

Umrli je dne 3. julija v Preški pri Medvodah po dolgotrajni bolezni in trpljenju Ana Kristan, rojena Bernik, mati Frana Kristana, deželnega nadoficijala.

Nesreča. Dne 1. julija je brala črešnje 19 let stara Franca Skubec iz Stare vasi pri Polici na črešnji Martina Ilvar iz Gozda pri Prežganjem. Franca pa je tako nesrečno padla, da je takoj umrla.

Smrtna pčškodba. Josipa Severja na Poljanah v Ljubljani je pritisnil voz s tako silo, da so ga morali prepeljati v deželno bolnišnico. Sever je v bolnici vsled zadoblenih pčšodb umrl.

Nesreča. Ignacij Železnik, posestnikov sin iz Volčjih jam, si je po nesreči med tesaanjem odsekal dva prsta na levi nogi.

Novomeški dijak Konrad Snžnik ni umrl med operacijo, ampak šele drugi dan po operaciji, in sicer na otrupljenju srea.

Najden mrlči. Iz Zalega Loga. Dne 2. julija, ko se ravno na Zalem Logu obhaja veliki romarski shod iz raznih krajev, zlasti iz Novakov in Leskovec, so našli dopolne ob česti pri Strojčevcih žagi mrtvega koparja Janeza Freliha. Bil je že trd. Vkladal je kopo, da bi jo žgal, a ga je smrt zaletela. Bil je star že 77 let. Najbrže je ostabel in ga je zadela kap.

Mesna občina v Kranju je prejela brzojavko od nadvojvode Jožefa Ferdinanda, v kateri ji izreka najlepšo zahvalo za patriotično poklonstvo in za mnogostevilne evetke, s katerimi so gospodine obiskale avtomobiliste povodom alpske vožnje dne 28. junija t. l.

Tintorettova slika v kapitelski cerkvi v Novem mestu. Ta znamenita slika, edina od tega umetnika na Kranjskem, se je morala po naročilu c. kr. centralne komisije za umetnost in zgodovinsko spominke poslati na Dunaj v dvorni muzej za zgodovinsko umetnost. Ondi jo bo popravil c. in kr. restavrador Herm. Ritschl. Skoro gotovo ima kapitelska cerkev še eno Tintorettovo podobo, če ne celo dve; preiskava bo to dognala. Prva podoba se je rabila do prihoda prosta dr. Elberta kot navadna kulisa in je bila popolnoma zamazana, tako da se ni poznala nobena figura. Akademski likar Vavpotič jo je po navodilu svojega profesorja osnažil. Podoba predstavlja sv. Nikolaja kot glavno osebo v škofovskem ornatu, ko se bliža z razprostrtimi rokami proti sveti Trojici na nebu; Kristus visi na križu; spremljevalca sv. Nikolaja sta sv. Mohor in Fortunat. Podoba ceni jo najmanj na 50,000 K.

Poizkušena tatvina. Dne 4. julija ponoči so neznani tatovi posestnici Ivani Dobnikarjevi na Ježici v Ljubljani iz hleva ukradli telico, a so bili po tatvini prepodeni in so morali telico popustiti v nekem grmovju, da so zamogli odnesti pete.

"Dr. Šlajmer" Zore obsojen. Friderik Zore iz Novega mesta, ki se je v Zagrebu izdal za sina ljubljanskega zdravnika dr. Šlajmerja in nekaj oseb ogoljufal za manjše zneske, je bil te dni v Zagrebu obsojen na šest mesecev strogega zapora, poostrenega vsakih 14 dni s temnico. Po prestani kazni se izžene iz Hrvaške.

ŠTAJERSKO.

Škrlatica se še vedno razširja po Ptujju in okolici.

Dvojni umor in samomor. Grazer Tagblatt poroča iz Ptujja: V Pesserlovi gostilni v Gosposki ulici stanuje trgovski uslužbenec Preuz s svojo družino. Njegova 17letna hčerka Olga je v vsakem oziru prezgodaj dozorela in lahkomisljena. Še pred kratkim se

je zastrupil nek četovodja bojda radi ravno tega dekleta. Zadnji čas je imelo dekle znanje z računskim podčastnikom 4. eskadrona 5. dragonskega polka. Janezom Degenseherzem, mladim, jako živim in veselim možem. Očetu to znanje ni bilo po volji in dne 3. julija dopoldne je povedal Degenseherzu, da ne sme več blizu priti. Nato se je Degenseherz izrazil, da bo še že enkrat prišel! Popoldne ob 2. je res prišel v gostilno in vprašal Preuzevo po hčerki. Ženska se je razburjena človeka ustrašila in hotela pobegniti, pa že je počil strel. Preuzeva je dobila kroglo v tilnik in se je zgrudila. Blizu stoječa Olga je hotela nato pobegniti, pa Degenseherz je streljal za njo in jo trikrat zadel. V veži se je nato Degenseherz sam ustrelil s strelom v levo sence. Obležal je takoj mrt. Ostali dve ranjenki so spravili v bolnico, kjer je mati takoj umrla, hčer je pa v smrtni nevarnosti. Ina med drugim kroglo v hrbišču, in če ozdravi, bo za vedno hroma. Degenseherz je doma v Karlovih Varovih na Češkem.

PRIMORSKO.

Na gimnaziji v Gorici je bilo koncem preteklega školskega leta 981 učencev. Slovencev 482, Lahov 438, Nemcev 56! Odličnjakov je bilo 130, sposobnost jih je dobilo 696, nesposobnih 112, ponavljalnih izpit jih ima 33. V osmi bi so odličnjaki: Josip Berlot, Engelbert Besednjak, Josip Kamušič, Zmagoslav Kobal, Fran Košica, Anton Matelič, Alojzij Pavlin in Anton Zorn.

Na realki v Gorici je bilo koncem leta 367 dijakov. Po narodnosti se deli: Slovenci 158, Italijani 120, Nemci 82, ostalo druge narodnosti. Odličnjakov je 11, sposobnih za višji razred 235, splošno sposobnih 34, ponavljalnih izpitov in neizprašanih 37, izdelalo jih ni 50.

"Slovenski klub" v deželnem zboru tržaškem. Slovenski zastopniki tržaške okolice v mestnem svetu in deželnem zboru tržaškem so si ustanovili svoj "slovenski klub", ki šteje 12 članov, to je vse slovenske poslance. Načelniku mu dr. Otokar Rybář, podpredsednik je dr. Edvard Slavček, zapisničarja sta dr. Ferdinand Černe in dr. Josip Wilfan.

Pred poroko ustreljen. Kakor smo že poročali, so našli dne 30. junija zjutraj med Osekom in Doljem ustreljenega 26letnega Rijavea, po domače Jobov, ki je imel dne 5. julija stopiti pred oltar s svojo nevesto. Sedaj pa poročajo o tem umoru še sledeče podrobnosti. V nevesto Rijavevo je bil zaljubljen tudi Anton Remec iz Oseka. Dekle ga pa ni maralo in je obljubilo zvestobo Rijavecu. Remec je moral k vojakom, a vroča ljubezen do Rijaveve neveste ga ni zapustila. Te dni je prišel od vojakov iz Ljubljane na tritedenski dopust na košajo. Bil je z Rijavcem skupaj še v nedeljo 29. junija in mu rekel, da si je njegovo (namreč Rijavevo) nevesto izbil iz glave in da mu želi srečo z njo. Rijavec je bil s to Remecovo izpovedjo zadovoljen ter rekel, da pojde še danes obiskat svojo nevesto. Poprej kakor Rijavec pa je zapustil gostilno Remec. Ko se je Rijavec napotil proti stanovanju neveste, ga je nekdo ustrelil v glavo in reče se je zgrudil mrtve na tla. — Sum, da je Rijavec ustrelil, je takoj padel na Remeca. Zato je bil takoj drugi dan aretiran in priveden v goriški vojaški zapor, od tod pa v ljubljanski vojaški zapor, kjer pride pred vojaško sodišče.

Srpenice v bovškem okraju. V nedeljo dne 22. junija se je na zelo slovesen način izvršila otvoritev našega vodovoda. Slavnosti so se udeležili tudi odlični gostje iz Tolmina, Trsta in Kobarida. Po otvoritvi je bil banket v gostilni "pri Lenartu". Da se je otvoritev izvršila tako sijajno, je pripomogla tudi vojaška godba iz Kobarida in domača požarna bramba.

Bratovska ljubezen. 24letni Valentin Lapanja s Cerkljanskega je bil obdolžen tatvine tobaka v škodo Ivana Grudna. Fant je tajil in preiskava proti njemu je bila ustavljena. Te pa ni nič prišlo njegovemu bratu. Šel ga je naznanit, Valentin je priznal svojo krivdo in obsojen je na 3 mesece težke ječe.

Vojašnica v Gradišču. Domobransko ministrstvo je v sporazu-

mu s finančnim ministrstvom dovolilo gradiščanski občini 300,000 kron erarskega posojila za zgradbo vojašnice.

V pokoj je stopil obrtni nadzornik ing. Dominik Cogliolina, ki je celih 20 let vodil obrtni inspektorat v Trstu.

Neurje v Pulju. Dne 3. julija zjutraj se je nad Puljem med hudom nevihto utrgal oblak. V 50 minutah je padlo 116 mm dežja. Tako močnega naliva ni bilo, odkar se vodiho meteorološki opazovanja.

Veleizdajniška afera v Pulju. Na merodajnih mestih zatrjujejo, da so našli pri preiskavi dokaze, da je vodja poštnega urada Nikolič sporazumno s ostalimi spoliarilne vojaške poštnice pošiljateljice in pisma in jih prodajal za drag denar v inozemstvo. Korno po veljavnosti v Gradcu je poslalo vojaškega sodnika v Pulj in tudi iz Ljubljane je odšel avditor, ki je policiji na razpolago. Aretirali so tudi Šmucovega brata, ki je prostak pri istem domobranskem polku kakor narednik Šmuc. Eden Šmucovih bratov je bil nastavljen pri puljski občini, a je pred nekaj tedni pobegnil, baje v Ameriko. Šmuc je živel zelo razkošno in vsled tega je postala policija pozorna. — Kasneje se poroča: Preiskava se nadaljuje nemurno. Priče se zaslišujejo do poznno v noč. Dasi se preiskava vodi tajno, vendar se more soditi, da še ni donesla doslej zaželenega uspeha: ni še pojasnjen pravi vzrok, zakaj je Nikolič dajal Šmucem toliko denarja. Ljudje ugičljejo to in ono in ni izključeno perversno občevanje med imenovanimi. O špijonazi ni dokazov. Revizija je ugotovila baje da primanjkljaj v blagajni znaša 38,000 K. Ker Nikolič ni nankrat poveril te svote, ampak sukcesivno, kaže, da so bile revizije, ki se vrše navadno po enkrat na leto, zelo površne, kar zasluži največje grajo za dotične organe. Od druge strani se trdi, da manjše nad 60,000 K, ki jih je pa Nikolič najbrže razposodil svojim prijateljem in tovarišem. Narednik Šmuc je sam priznal, da je hotel od Nikoliča 32,000 K. Čuje se precej zanesljivo, da so aretiranci zagrešili poleg dekadencije še drugi zločin: homoseksualnost. Te blodnje sta posebno osumljena glavna kriveca poštar Nikolič in narednik Šmuc.

Izmail Kemal beg, načelnik časne albanske vlade, se je te dni

mučil v Trstu s svojim sinom in zasebnim tajnikom.

Puljski kamoraši, ki so bili oproščeni v Rovinju, pridejo še enkrat pred sodnijo, in sicer v Celovec, ker je razsodba v prvem procesu bila razveljavljena na Dunaju, seveda, če vse dobijo; 5 jih imajo, 3 so ušli najbrže v Italijo, 1 je v Kairu v Egiptu.

KOROŠKO.

V Celovcu poveril, v Gradcu prijel. Dne 3. julija je poveril v Celovcu pekovskemu mojstru Pötzu njegov uslužbenec P. Tiefnig 593 K, katere mu je izročil mojster, da jih nese na pošto. Tiefnig je pobegnil z denarjem v Gradec, kjer ga je aretiraril v nekem javnem lokalu graški detektiv Berger. Tiefnig je bil popoldne v veseli družbi, ki se je peljala z avtomobilom v okolico, in je zapravlil pri igri s kartami parsto kron. Nato se je vrnil z neko veselo žensko v Gradec, kjer ga je dohitel Berger v spremstvu njegove ljubice. Pri Tiefnigu so našli še 98 kron. Tiefnig je s početka krivdo odločno zanihal, kočno pa je priznal poverbo. Odpeljali so ga v Celovec.

Kap je zadela celovskega podžupana ces. svetnika pl. Dietricha v Beljaku. Dietrich je bil od 1895 v celovškem občinskem svetu in od l. 1911 podžupan. Bil je tudi 9 let član trgovske in obrtniške zbornice. Star je bil 58 let.

Nagloma je umrl v Beljaku višji gozdni svetnik Ferdinand Wenedikter, rodom Kočevec.

Telefonske zveze. Poštno in brzojavno ravnanjstvo za Štajersko in Koroško je obvestilo do želno zvezo za povzdigo prometa s tujei, da se prične graditi nova telefonska proga Beljak-Spital takoj, ko dospe na lice mesta stavbni material.

Železnica na Sv. Višarje. Neki zasebniki v Beljaku kanijo zgraditi malo električno vspenjačo z železnico iz Žabnice na Sv. Višarje.

Kje je MARTIN ZORC, po domače Birtov iz Brezja. Pet njegovih bratov bi radi izvedeli za njegov naslov, posebno pa še njegov oče v stari domovini, da se dogovore radi dote. Če kdo izmed rojakov ve za njegove naslov, naj ga mi blagovolji javiti, ali naj se pa sam oglasi. — John Zore, Box 432, North Chicago, Ill.

(19-25-7)

Kje je JANEZ KOZLEVČAR? Doma je iz Stereva pri Zatičini na Dolenjskem. Pred 2 leti je bil v Hopewood, Fayette Co., Pa., kje se sedaj nahaja, mi ni znano, zato prosim cenjene rojake, ako je komu znan njegov naslov, da mi ga naznani. — Bernard Berlan, 1064 E. 66th St., Cleveland, O. (23-25-7)

Trgovce s slatinco

M. POGORELO

29 E. Madison St. — Room 1112, Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglas v sč. botnih številkah.

DOKAZANA RESNICA.

Če ste že gledali za svet vsepovsod, zakaj bi ne prišli pogledat tje, kjer je danes že veliko slovenskih farmerjev? Tam vidite na svoje oči, kako lepa polja so. Tam govorite s svojim rojakom farmerjem, pa ga vprašate o vsem. Tam se lahko na svoje oči prepričate, kako lepa polja so si napravili farmerji v teku enega ali dveh let. Tudi tisti, ki so se naselili letos gori, imajo že polno obdelanega in vse raste, da ne dobite zlepa takega polja, pa greste lahko kamor hočete. Pridite zdaj pogledat, pa se bodele čudili, kakšna polja so napravili naši pridni farmerji v teku par mesecev. In skoro vsi so začeli tako majhnim denarjem, da bi ne shajali nikjer kot shajajo tam, kjer v resnici raste vse, da človeka veseli, kamor pogleda. Tam se boste lahko prepričali, da je polno studencev, zdrav, gorak kraj, ki nikdar ne trpi od suše. Pridite in prepričajte se sami! Mi ne pošiljamo velikih hval v javnost, ker veljajo veliko denarja, pač pa sporočamo javnosti, da so vsi naši farmerji zadovoljni in to je glavno. O vsem drugem pa se prepričate sami lahko, če pridete do nas, pa gremo skupno pogledat. Tam lahko pogledate in poizveste vse od svojih rojakov farmerjev, pa se bodele kmalu prepričali, da se ne hvalimo sami, nego da nas hvali zemlja, kraj in naši farmerji.

Pridite, dokler je prilika, dokler morete še kaj kupiti! Ne odlašajte na jesen in pomlad, ampak pridite zdaj, da ne pregledate samo zemlje, ampak tudi, da vse izvrstno raste in vse bogato obrodi. Kiže Mladič Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Pisite in pridite vselej na ta naslov in nikamor drugam ne.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

PODRUŽNICA:

6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Stara, vsem Slovincem dobro znana domača tvrdka.

Pošilja najhitreje in najceneje denar v staro domovino.

Oficijelno zastopništvo vseh parobrodskih družb.

Prodaja parobrodne in železniške listke po izvornih cenah.

V vsakej potrebi obrnite se zaupno na gornjo tvrdko in vedno bodele bratsko postreženi.

Pri pošiljanju denarja vedno pazite KOMU ga izročite, ker marsikdo je že skušal, da se denarja ne more vsakemu zaupati.

Kapitan Satan

Doživljaji Cirana de Bergerac.

Spisal Louis Gallet. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T. (Dalje.)

— Tukaj jedilnica, gospod — je rekel hlapec in pokazal na nizka vrata.

— Hvala.

Pri pogrnjeni mizi je sedel kmečki deček.

— Marota! — je vzkliknil Kastiljan, ki je spoznal preoble-

čeno eiganko — nesramnica, ti tukaj, ti se predrzneš —

Marota je prebledela in mirno čakala, kako se bo stvar iz-

tekla.

Kastiljan je potegnil meč napol iz nožnice, toda premislil se

je, skočil k nji in jo stresel za ramo: — Kje je moje pismo, pro-

kleto! Kaj ni bilo dosti, da si me izdala, zakaj mi sedaj hodiš na

pet?

Marota ga je dolgo časa opazovala, na to pa rekla s tresočim

glasom: Gospod Kastiljan, pravico imate, da me ubijete. Nekaj

strašnega sem naredila, toda gospod, mi cigani ne znamo razloče-

vati slabega od dobrega. Prepozno sem se pokesala, a za poma-

gati je še dovolj časa. Ali mi hočete zaupati, ali sprejmete mojo

pomoč? Prisegam, da Vam ne bo žal.

Kastiljan jo je nezaupljivo pogledal.

— Hm, to je čudno besedičenje.

— Ne zaupate mi, kaj ne, gospod? Jaz sem poštena, zanesite

se. Bodite dobri, dajte mi roko in vse Vam bom razodela. Pozabi-

te, gospod, prosim Vas.

Njen pogled je bil tako nedolžno prepričevalen, da se ni mo-

gel več zadrževati.

— Čarovnica si — ji je rekel in ji stisnil roko — po tvoji vo-

lji se mora delati, toda, pazi, pazi.

Pomirila sta se.

Vsedel se je poleg nje in začel jesti z veliko slastjo.

Ob koncu večerje je Kastiljan dvignil glavo rekoč: — Po pra-

vičju rečeno, jaz te ne razumem. Veš, kaj si mi storila, v kakem

stanju si odšla od mene, danes pa že hočeš igrati angelja varuha!

— Saj še sama ne vem, kako se je zgodilo — se je nasmehnila

Marota. — Ko sem Vas prvič videla, se mi niste dopadli, a tudi

sovražila Vas nisem. Toda pozneje! Vaš odkrit pogled, brezskr-

ben obraz, prešeren smeh je naredil name velik utis. Kesala sem

se, v dno srca mi je bilo žal. Sklenila sem Vam pomagati in se

spokoriti za greh. Če delava roko v roki, naj se boji Ben-Joel. Pri-

segam Vam, da ga spraviva na led. Srčna sem, spretna, vzemite

me v Saint-Sernin. Kot pes bom šla za Vami, kot sužnja Vas bom

ubogala, samo vzemite me s seboj.

Kastiljan ni več dvomil nad njeno odkritosrčnostjo.

— Vrijanem ti, da si dobra, toda dogodek v Romorantinu se

ne da tako hitro pozabiti. Poskušal bom, ker ti bi še samega zlo-

dja vjela v past.

In tako se je zgodilo. Skupaj sta zapustila Fontaines in konj

je moral zopet nesti dvojni tovor. Par ur za Ben-Joelom sta tudi

naša dva znanca prispela v Saint-Sernin.

— Najina prva naloga — je povzel Kastiljan — je zvedeti,

kje je župnišče in kaj dela lopov, ki si je najel moje ime.

— To si lahko mislite, gospod Kastiljan. Župnišče je pri cer-

kvi, in Ben-Joel je v njem. Poglejte, tam je zvonik.

— Presneto, ti si bila že povsod in vse ti je znano. Naprej, k

župnišču.

— Ne prenažite se, prijatelj. Pa saj menda ne nameravate

udreti k Ostroromečarju?

— Kako misliš?

— O, kako ste neprevidni! Ali veste kake posledice bi lahko

imel Vaš prihod? Sestali se boste z Ben-Joelom, in on bo trdovrat-

no trdil, da je on pravi Kastiljan. Ben-Joel je prišel pred Vami

in zategadelj bo imel tudi prednost.

— Prav imaš, deklica, toda kaj naj storim?

— Čakajva in opazujva.

— Opazujva? To se lahko reče, toda kako?

— Ali vidite na koncu trga razsvetljeno okno?

— Da, in?

— Okno v župnišču in tam je eigan, gospod.

— Najbrže.

— In če je tam, morate vedeti, kaj da dela.

— Ne, potem moram na vsak način k župniku.

— Ne; sledite mi.

Konja sta privezala k drevesu in se napolila k razsvetljene-

mu oknu, ki je bilo kakih osem čevljev od tal.

— Tako — je rekla Marota — posodite mi za trenutek Vaš

hrbet.

Kastiljan se je z rokami uprl ob zid, sklonil glavo, Marota mu

je pa skočila na rame.

— Ali vidiš kaj?

Deklica je zašepetala: — Oba sta notri; župnik in Ben-Joel.

Sicer ni zamogla slišati govorjenja, toda po obrazih in obnaš-

nju je lahko sodila, da sta v prijateljskem pogovoru.

Skočila je nazaj na tla.

— Vidite, da morava biti previdna. Spor med Vami in Ben-

Joelom bi imel zelo slabe posledice. Na delo morava iti s skrajno

previdnostjo.

Kastiljan ji je dal prav.

— Najboljše bi bilo — je nadaljevala Marota, — če bi mogli

jutri zjutraj s župnikom na samem govoriti. To seveda ne bo lah-

ko, ker je vasica zelo majhna, nasprotno imajo pa ljudje precej

dolge jezike.

Kastiljan ni takoj odgovoril. V glavi je bil skoval načrt, ka-

teri se mu ne bo tako zlepa izjalovil.

— Marota, prepričan sem, da si mi udana in da me ne boš

prevarala.

— O gospod...

— Da, otrok; prosim te, ali mi hočeš izkazati malo uslugo.

— Kaj naj storim, gospod? Zapovejte mi.

— S župnikom in Ben-Joelom bom sam obračunal. Treba je

samo, da pride moj gospod sem, ker nikdo ne ve, kaj se še lahko

pripleti.

— Vaš gospod?

— Da, vitez Cirano de Bergerac. Edino on lahko pojasni žup-

niku Ben-Joelovo prevaro.

— In Vi hočete —?

— Prosim te, pripelji ga v Saint-Sernin.

— Ali mi bo vrjel?

— S seboj ti bom dal pismo. — Saj znaš jahati, dekle?

— Kot amazonka!

— Toliko boljše; vzela boš mojega konja, ker ga jaz takojli-

tako ne potrebujem. Ciranu povej vse, kar se je dogodilo.

— Tudi kar se mene tiče.

— Tudi to; on ljubi resnico in odkritosrčnega človeka.

— Potem je za vitez Cirano pravi kavalir.

— Le ne preveč besedi, Marota.

— Menda niste ljubosumni?

— Hm, hm, ženske ženske... Sicer pa v tem slučaju ne gre

za ljubezen, sedaj imamo druge skrbi.

— Kdaj bom teraj šla, gospod?

— Z jutranjo zarjo.

— Zakaj? Ali mislite, da se bojim noči? Napišite pismo, jaz

sem pripravljena.

— Pisati? V temi? Saj še roke ne vidim pred seboj.

— Počakajte gospod. — Iz žepa je potegnila malo svetilko in

jo prižgala. Kastiljan je odtrgal iz svoje listnice košček papirja

in napisal nanj par vrstice.

— Sreča, da sem te zopet dobil, ljubica.

— Nohenih poklecnj, gospod Kastiljan.

Tajnik jo je začel poljubiti na rdečo ustnice, ona je pa sko-

čila v sedlo.

— Bodite pametni in previdni!

— Potuj naglo.

— Konj je izginil v noč.

Kastiljan se je vlegel v travo in v hitu zaspal.

30.

Komaj se je začelo rdečiti na vzhodu, je že mladenič vstal in

pogledal proti cerkvi.

Preko trga je prišel nek mož, odprl cerkvena vrata in vstopil.

Bil je cerkovnik.

— Jaz sem pa res srečen — je vzkliknil Kastiljan. — Želja

se mi je začela izpolnjevati. Župnik me bo moral poslušati in mo-

ja izpoved bo zanimivejša kot mogoče desetih drugih grešnikov.

V cerkvi je bilo popolnoma mirno.

Kastiljan je stopil k velikemu oltarju in pokleknil na mrzel

mramor. Mimo je prišel cerkovnik, in Sulpičij mu je zašepetal:

— Ne bojte se, ljubi gospod. Ubog popotnik sem, rad bi pris-

stvoval sveti maši in se nato izpovedal.

Cerkovnik je pokazal v teman kot rekoč: — Spovednica je

tam. V dobre pol ure bo že gospod župnik tu. Danes je tiha maša

in bo kmalo končana.

— Hvala, gospod, prosim Vas, molite zame. — Ciranov tajnik

mu je stisnil cekin v roke z besedami: — To je za reveže.

Nato je stopil v spovednico.

Kmalo je prišel Ostroromečar in maša se je začela.

Župnik je pustil svojega gosta še v postelji, toda vrata svoje

spalnice je vseno dobro zaklenil predno je odšel.

Po maši je stopil k njemu cerkovnik.

— Prečistiti, nek mož bi se rad spovedal; v spovednici čaka.

— O, ta mora pa imeti kaj hudega na vesti, ker je že tako

zgodaj prišel.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

— Ni iz naše občine, nek tujec je.

HARMONIKE

bodisi kakor nekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo zane-
sljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vžamem kranjsko kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakor kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

Hamburg-American Line.

Edina direktna proga med
NEW YORKOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM

oskrbljena s parniki na dva vijaka:
Kaiserin Augusta Victoria, Amerika, President Grant, President Lincoln, Cleveland, Cincinnati, Pretoria, Patricia, Pennsylvania, Graf Valdersee, Prinz Oskar in Prinz Adalbert.

katerim sledi v kratkem nov parnik na štiri vijake in turbino
IMPERATOR

919 čevljev dolg, 50.000 ton, največji parnik na svetu.

Izvrstno poslovanje. — Nizke cene. — Dobra postrežba.

Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City

ali lokalne agente.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa i: starega kraja naj obišče
PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BACH,
145 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washingtona svoje zdravila, serijsko številko, ki je jama, da so z njo v vili prava in ko-ristna.

Po dolgem